

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 17.3.2016 г.
COM(2016) 157 final

ANNEXES 1 to 5

Пакет за кръговата икономика

ПРИЛОЖЕНИЯ

към

**Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета
за определяне на правила за предоставяне на пазара на маркирани с
маркировката „СЕ“ продукти за наторяване и за изменение на регламенти (ЕО)
№ 1069/2009 и (ЕО) № 1107/2009**

{SWD(2016) 64 final}

{SWD(2016) 65 final}

ПРИЛОЖЕНИЯ

КЪМ

**Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета
за определяне на правила за предоставяне на пазара на маркирани с
маркировката „СЕ“ продукти за наторяване и за изменение на регламенти (ЕО)
№ 1069/2009 и (ЕО) № 1107/2009**

ПРИЛОЖЕНИЕ I
Продуктови функционални категории („ПФК“) на продуктите за наторяване,
маркирани с маркировката „СЕ“

ЧАСТ II

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПРОДУКТИВИТЕ ФУНКЦИОНАЛНИ КАТЕГОРИИ

1. Тор
 - A. Органичен тор
 - I. Твърд органичен тор
 - II. Течен органичен тор
 - B. Органо-минерален тор
 - I. Твърд органо-минерален тор
 - II. Течен органо-минерален тор
 - B. Неорганичен тор
 - I. Неорганичен тор с макроелементи
 - a) Твърд неорганичен тор с макроелементи
 - i) Еднокомпонентен твърд неорганичен тор с макроелементи
 - A) Еднокомпонентен твърд неорганичен амониево-нитратен тор с високо съдържание на азот с макроелементи
 - ii) Сложен твърд неорганичен тор с макроелементи
 - A) Сложен твърд неорганичен амониево-нитратен тор с високо съдържание на азот с макроелементи
 - b) Течен неорганичен тор с макроелементи
 - i) Еднокомпонентен течен неорганичен тор с макроелементи
 - ii) Сложен течен неорганичен тор с макроелементи
 - II. Неорганичен тор с микроелементи
 - a) Еднокомпонентен неорганичен тор с микроелементи
 - b) Сложен неорганичен тор с микроелементи
 2. Материал за варуване
 3. Подобрител на почвата
 - A. Органичен подобрител на почвата
 - B. Неорганичен подобрител на почвата
 4. Растежна среда
 5. Агрономична добавка
 - A. Инхибитор
 - I. Инхибитор на нитрификацията
 - II. Инхибитор на уреазата
 - B. Хелатен агент
 - B. Комплексообразуващ агент
 6. Растителен биостимулатор
 - A. Микробен растителен биостимулатор
 - B. Немикробен растителен биостимулатор
 - I. Органичен немикробен растителен биостимулатор
 - II. Неорганичен немикробен растителен биостимулатор
 7. Смесен продукт за наторяване

ЧАСТ II

ИЗИСКВАНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРОДУКТИТЕ ФУНКЦИОНАЛНИ КАТЕГОРИИ

1. В настоящата част се определят изискванията по отношение на продуктите функционални категории („ПФК“), към които спадат маркираните с маркировката „СЕ“ продукти за наторяване.
2. Изискванията, определени в настоящото приложение за дадена ПФК се прилагат към маркираните с маркировката „СЕ“ продукти за наторяване във всички подкатегории на тази ПФК.
3. Когато от естеството на процеса на производство на продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, сигурно и безспорно следва, че този продукт съответства на дадено изискване (напр. липсата на определен замърсител), това съответствие може да се предположи без проверка (напр. изпитване) при оценяването на съответствието, за което производителят носи отговорност.
4. Когато маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване съдържа вещество, за което са определени максимално допустими граници на остатъчни вещества за храни и фуражи в съответствие с
 - а) Регламент (ЕИО) № 315/93 на Съвета¹
 - б) Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета²;
 - в) Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета³ или
 - г) Директива 2002/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁴,употребата на маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване, така, както е посочено в инструкциите за употреба не трябва да води до надвишаване на посочените граници в храните или фуражите.

ПФК 1: Тор

Тор е продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, предназначен да доставя хранителни елементи на растенията.

¹ Регламент (ЕИО) № 315/93 на Съвета от 8 февруари 1993 г. за установяване на общностни процедури относно замърсителите в храните (ОВ L 37, 13.2.1993 г., стр. 1).

² Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход и за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1).

³ Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 11).

⁴ Директива 2002/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 май 2002 г. за нежелателните вещества в храните за животни (ОВ L 140, 30.5.2002 г., стр. 10).

ПФК 1(А): Органичен тор

1. Органичният тор съдържа

- въглерод (С) и
- хранителни елементи

единствено от биологичен произход, като се изключва материал, който е претърпял фосилизация или който е част от геологични образувания.

2. В маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да са налични замърсители в по-големи от следните количества:

- Кадмий (Cd) 1,5 mg/kg сухо вещество,
- Шествалентен хром (Cr VI) 2 mg/kg сухо вещество,
- Живак (Hg) 1 mg/kg сухо вещество,
- Никел (Ni) 50 mg/kg сухо вещество,
- Олово (Pb) 120 mg/kg сухо вещество, и
- Биурет (C₂H₅N₃O₂) 12 g/kg сухо вещество,

3. *Salmonella spp.* не трябва да е налична в проба с тегло 25 g от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.

4. Нито един от следните два таксона бактерии не трябва да е наличен в маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване в концентрация повече от 1000 CFU/g прясна маса:

- a) *Escherichia coli*, или
- б) *Enterococcaceae*.

Това следва да се докаже чрез измерване на присъствието на поне един от двата таксона бактерии.

ПФК 1(А)(I) Твърд органичен тор

1. Твърдият органичен тор трябва да съдържа 40 или повече % от масата сухо вещество.

2. Маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да съдържа поне едно от обявените хранителни елементи в минималните обявени количества:

- 2,5 % от масата общ азот (N),
- 2 % от масата общ фосфорен пентаоксид (P₂O₅), или
- 2 % от масата общ калиев оксид (K₂O).

3. Органичният въглерод (С) трябва да е наличен в маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване в количество поне 15 % от масата.

ПФК 1(А)(II): Течен органичен тор

1. Течният органичен тор трябва да съдържа по-малко от 40 % от масата сухо вещество.

2. Маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да съдържа поне едно от обявените хранителни елементи в минималните обявени количества:
 - 2 % от масата общ азот (N),
 - 1 % от масата общ фосфорен пентаоксид (P₂O₅), или
 - 2 % от масата общ калиев оксид (K₂O).
3. Органичният въглерод (C) трябва да е наличен в маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване в количество поне 5 % от масата.

ПФК 1(Б): Органо-минерален тор

1. Органо-минералният тор трябва да бъде съставна формулировка на
 - един или повече неорганични торове, както е посочено в ПФК а 1(В) по-долу, и
 - материал, който съдържа
 - органичен въглерод (C) и
 - хранителни елементиединствено от биологичен произход, като се изключва материал, който е претърпял фосилизация или който е част от геологични образувания.
2. Ако един или повече от неорганичните торове в съвместна формулировка е еднокомпонентен или сложен твърд неорганичен амониево-нитратен тор с високо съдържание на азот с макроелементи, съгласно определението в ПФК 1(В)(I)(a)(i-ii)(A), маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да съдържа 15,75 или повече % от масата азот (N), получен от амониев нитрат (NH₄NO₃).
3. В маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да са налични замърсители в по-големи от следните количества:
 - а) Кадмий (Cd)
 - (1) Когато маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване има общо съдържание на фосфор (P), по-малко от 5 % от масата еквивалент на фосфорен пентаоксид (P₂O₅): 3 mg/kg сухо вещество, или
 - (2) Когато продуктът за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, има общо съдържание на фосфор (P) от 5 % от масата еквивалент на фосфорен пентаоксид (P₂O₅) или повече („фосфорен тор“):
 - от [Publications office, please insert the date of application of this Regulation]: 60 mg/kg фосфорен пентаоксид (P₂O₅), и
 - от [Publications office, please insert the date occurring three years after the date of application of this Regulation]: 40 mg/kg фосфорен пентаоксид (P₂O₅), и
 - от [Publications office, please insert the date occurring twelve years after the date of application of this Regulation]: 20 mg/kg фосфорен пентаоксид (P₂O₅), и

- б) Шествалентен хром (CrVI) 2 mg/kg сухо вещество,
 - в) Живак (Hg) 1 mg/kg сухо вещество,
 - г) Никел (Ni) 50 mg/kg сухо вещество, и
 - д) Олово (Pb) 120 mg/kg сухо вещество,
4. *Salmonella spp.* не трябва да е налична в проба с тегло 25 g от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
5. Нито един от следните два таксона бактерии не трябва да е наличен в маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване в концентрация повече от 1000 CFU/g прясна маса:
- а) *Escherichia coli*, или
 - б) *Enterococcaceae*.

Това следва да се докаже чрез измерване на присъствието на поне един от двата таксона бактерии.

ПФК 1 (Б)(I) Твърд органично-минерален тор

1. Твърдият органично-минерален тор трябва да съдържа 60 или повече % от масата сухо вещество.
2. Маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да съдържа поне едно от обявените хранителни елементи в минималните обявени количества:
 - 2,5 % от масата общ азот (N), от които 1 % от масата от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, трябва да бъде органичен азот (N), или
 - 2 % от масата общ фосфорен пентаоксид (P₂O₅), или
 - 2 % от масата общ калиев оксид (K₂O).
3. Органичният въглерод (C) трябва да е наличен в маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване в количество поне 7,5 % от масата.
4. Съдържанието на органични вещества и хранителни елементи във всяка единица от маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да бъде равно на обявеното.

ПФК 1(Б)(II) Течен органично-минерален тор

1. Течният органично-минерален тор трябва да съдържа по-малко от 60 % от масата сухо вещество.
2. Маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да съдържа поне едно от обявените хранителни елементи в минималните обявени количества:
 - 2,5 % от масата общ азот (N), от които 0,5 % от масата от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, трябва да бъде органичен азот (N), или
 - 2 % от масата общ фосфорен пентаоксид (P₂O₅), или
 - 2 % от масата общ калиев оксид (K₂O).

3. Органичният въглерод (C) трябва да е наличен в маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване в количество поне 3 % от масата.

ПФК 1(В): Неорганичен тор

Неорганичният тор е тор, различен от органичния или органо-минералния тор

ПФК 1 (В)(I) Неорганичен тор с макроелементи

1. Неорганичният тор с макроелементи е предназначен да доставя на растенията един или повече от следните основни хранителни елементи: азот (N), фосфор (P), калий (K), магнезий (Mg), калций (Ca), сяра (S) или натрий (Na).
2. В маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да са налични замърсители в по-големи от следните количества:

а) Кадмий (Cd)

(3) Когато маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване има общо съдържание на фосфор (P), по-малко от 5 % от масата еквивалент на фосфорен пентаоксид (P₂O₅): 3 mg/kg сухо вещество, или

(4) Когато продуктът за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, има общо съдържание на фосфор (P) от 5 % от масата еквивалент на фосфорен пентаоксид (P₂O₅) или повече („фосфорен тор“):

- от [Publications office, please insert the date of application of this Regulation]: 60 mg/kg фосфорен пентаоксид (P₂O₅), и
- от [Publications office, please insert the date occurring three years after the date of application of this Regulation]: 40 mg/kg фосфорен пентаоксид (P₂O₅), и
- от [Publications office, please insert the date occurring twelve years after the date of application of this Regulation]: 20 mg/kg фосфорен пентаоксид (P₂O₅), и

б) Шествалентен хром (Cr VI) 2 mg/kg сухо вещество,

в) Живак (Hg) 2 mg/kg сухо вещество,

г) Никел (Ni) 120 mg/kg сухо вещество,

д) Олово (Pb) 150 mg/kg сухо вещество,

е) Арсен (As) 60 mg/kg сухо вещество,

ж) Биурет (C₂H₅N₃O₂) 12 g/kg сухо вещество, и

з) Перхлорат (ClO₄⁻) 50 mg/kg сухо вещество,

ПФК 1 (В)(I)(а) Твърд неорганичен тор с макроелементи

Твърдият неорганичен тор с макроелементи е неорганичен тор с макроелементи, който не е нито суспензия, нито разтвор, по смисъла на ПФК 1(В)(I)(б) в настоящото приложение.

ПФК 1(В)(I)(а)(i): Еднокомпонентен твърд неорганичен тор с макроелементи

1. Еднокомпонентният твърд неорганичен тор с макроелементи трябва да има обявено съдържание на не повече от един хранителен елемент.

2. Маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да съдържа един от обявените хранителни елементи в минималното обявено количество:
- 10 % от масата общ азот (N),
 - 12 % от масата общ фосфорен пентаоксид (P_2O_5),
 - 6 % от масата общ калиев оксид (K_2O).
 - 6 % от масата общ магнезиев оксид (K_2O).
 - 12 % от масата общ калциев оксид (CaO).
 - 10 % от масата общ серен триоксид (SO_3), или
 - 1 % от масата общ натриев оксид (Na_2O).

ПФК 1 (B)(I)(a)(ii) Сложен твърд неорганичен тор с макроелементи

1. Сложният твърд неорганичен тор с макроелементи трябва да има обявено съдържание на повече от един хранителен елемент.
2. Маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да съдържа повече от едно от обявените хранителни елементи в минималните обявени количества:
 - 3 % от масата общ азот (N),
 - 3 % от масата общ фосфорен пентаоксид (P_2O_5),
 - 3 % от масата общ калиев оксид (K_2O).
 - 1,5 % от масата общ магнезиев оксид (K_2O).
 - 1,5 % от масата общ калциев оксид (CaO).
 - 1,5 % от масата общ серен триоксид (SO_3), или
 - 1 % от масата общ натриев оксид (Na_2O).

ПФК 1(B)(I)(a)(i-ii)(A): Еднокомпонентен или сложен твърд неорганичен амониено-нитратен тор с високо съдържание на азот с макроелементи

1. Еднокомпонентният или сложен твърд неорганичен амониено-нитратен тор с високо съдържание на азот с макроелементи трябва да е произведен на основата на амониен нитрат (NH_4NO_3) и да съдържа 28 % от масата или повече азот (N) с произход от амониен нитрат (NH_4NO_3).
2. Всеки материал, различен от амониен нитрат (NH_4NO_3) трябва да бъде инертен по отношение на амониения нитрат (NH_4NO_3).
3. Продуктът за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, трябва да бъде предоставян на крайния потребител само опакован. Опаковката трябва да бъде затворена по такъв начин или с такова устройство, че при отваряне устройството, затварящата пломба или самата опаковка да се поврежда непоправимо. Могат да се използват вентилни торби.
4. След два термични цикъла съгласно описанието във точка 4.1 в модул А1 в приложение IV, задържането на масла на маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да надвишава 4 % от масата.

5. Устойчивостта на детонация на маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да бъде такава, че
- след пет термични цикъла съгласно описанието във точка 4.1 в модул А1 в приложение IV,
 - за две изпитвания на устойчивост на детонация съгласно описанието във точка 4.3 в модул А1 в приложение IV,
- един или повече от поддържащите оловни цилиндри е разрушен по-малко от 5 %.
6. Процентното съдържание по тегло на горимия материал, измерено като въглерод (С), не трябва да надвишава
- 0,2 % за маркирани с маркировката „СЕ“ продукти за наторяване със съдържание на азот (N) най-малко 31,5 % от масата, и
 - 0,4 % за маркирани с маркировката „СЕ“ продукти за наторяване със съдържание на азот (N) най-малко 28 % от масата, но по-малко от 31,5 % от масата.
7. Разтвор на 10 g от маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване в 100 ml вода трябва да има рН най-малко 4,5.
8. Не повече от 5 тегловни % от маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да преминава през сито с размер на отворите 1 mm и не повече от 3 % от масата от продукта за наторяване трябва да преминава през сито с размер на отворите 0,5 mm.
9. Съдържанието на мед (Cu) не трябва да е по-високо от 10 mg/kg, а съдържанието на хлор (Cl) не трябва да е по-високо от 200 mg/kg.

ПФК 1(В)(I)(б): Течен неорганичен тор с макроелементи

Течен неорганичен тор с макроелементи е неорганичен тор с макроелементи под формата на суспензия или разтвор, където

- под „суспензия“ се разбира двуфазна дисперсна система, в която твърдите частици се поддържат в суспензия в течната фаза, и
- под „разтвор“ се разбира течност, в която няма твърди частици.

ПФК 1 (В)(I)(б)(i): Еднокомпонентен течен неорганичен тор с макроелементи

1. Еднокомпонентният течен неорганичен тор с макроелементи трябва да има обявено съдържание на не повече от един хранителен елемент.
2. Маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да съдържа един от обявените хранителни елементи в минималното обявено количество:
 - 5 % от масата общ азот (N),
 - 5 % от масата общ фосфорен пентаоксид (P₂O₅),
 - 3 % от масата общ калиев оксид (K₂O).
 - 2 % от масата общ магнезиев оксид (K₂O).
 - 6 % от масата общ калциев оксид (CaO).
 - 5 % от масата общ серен триоксид (SO₃), или

- 1 % от масата общ натриев оксид (Na₂O).

ПФК 1(В)(I)(б)(ii): Сложен течен неорганичен тор с макроелементи

1. Сложният течен неорганичен тор с макроелементи трябва да има обявено съдържание на повече от един хранителен елемент.
2. Маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да съдържа повече от едно от обявените хранителни елементи в минималните обявени количества:
 - 1,5 % от масата общ азот (N),
 - 1,5 % от масата общ фосфорен пентаоксид (P₂O₅),
 - 1,5 % от масата общ калиев оксид (K₂O).
 - 0,75 % от масата общ магнезиев оксид (K₂O).
 - 0,75 % от масата общ калциев оксид (CaO).
 - 0,75 % от масата общ серен триоксид (SO₃), или
 - 0,5 % от масата общ натриев оксид (Na₂O).

ПФК 1(В)(II): Неорганичен тор с микроелементи

1. Неорганичен тор с микроелементи е неорганичен тор, различен от тор с макроелементи, предвиден да доставя един или повече от следните хранителни елементи: бор (B), желязо (Fe), кобалт (Co), манган (Mn), мед (Cu), молибден (Mo) или цинк (Zn).
2. Продуктът за наторяване с микроелементи трябва да бъде предоставян на крайния потребител само опакован.
3. В маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да са налични замърсители в по-големи от следните количества:

Замърсител	Максимална масова част спрямо общото съдържание на микроелементи (mg/kg общ бор (B), желязо (Fe), кобалт (Co), манган (Mn), мед (Cu), молибден (Mo) и цинк (Zn))
Арсен (As)	1000
Кадмий (Cd)	200
Олово (Pb)	600
Живак (Hg)	100
Никел (Ni)	2000

ПФК 1 (В)(II)(a): Еднокомпонентен течен неорганичен тор с микроелементи

1. Еднокомпонентният течен неорганичен тор с микроелементи трябва да има обявено съдържание на не повече от един хранителен елемент.

2. Продуктът за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, трябва да съответства на една от типоологиите, описанията и съответните изисквания за минимално съдържание на хранителни елементи в дадената по-долу таблица:

Типология	Описание	Минимално съдържание на хранителни елементи
Торове със соли на микроелементи	Получен по химичен път твърд тор с микроелементи, който съдържа неорганична йонна сол, оксид или хидроксид като основна съставка	10 % от масата от маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да се състоят от водоразтворим микроелемент.
Тор на основата на микроелементи	Тор с микроелементи, в който са комбинирани тор със сол на микроелемент и един или повече торове със сол на микроелемент и/или с хелат на един микроелемент	5 % от масата от маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да се състоят от микроелемент
Тор под формата на разтвор на микроелементи	Воден разтвор на различни форми на тор с микроелементи	2 % от масата от маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да се състоят от водоразтворим микроелемент.
Тор под формата на суспензия на микроелемент	Продукт, получен чрез образуване на суспензия от различни форми на тор с микроелементи	2 % от масата от маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да са микроелемент
Тор с хелат с микроелементи	Водоразтворим продукт, в който обявеният микроелемент е химически свързан с хелатен(ни) агент(и), който отговаря на изискванията на ПФК 5(Б)	<ul style="list-style-type: none"> • 5 % от масата от маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да са водоразтворим микроелемент, и • най-малко 80 % от водоразтворимия микроелемент трябва да образува хелати с хелатен агент, отговарящ на изискванията на ПФК

		5(Б)
Комплексен тор с микроелемент	Водоразтворим продукт, в който обявеният микроелемент е химически свързани с комплексообразуващ(и) агент(и), който отговаря на изискванията на ПФК 5(В)	<ul style="list-style-type: none"> • 5 % от масата от маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да са водоразтворим микроелемент, и • най-малко 80 % от водоразтворимия микроелемент трябва да образуват комплексни съединения с комплексообразуващ агент, който отговаря на изискванията на ПФК 5(В)

ПФК 1 (В)(II)(б): Сложен неорганичен тор с микроелементи

1. Сложният неорганичен тор с микроелементи трябва да има обявено съдържание на повече от един микроелемент.
2. Продуктът за наторяване, който е маркиран с маркировката „СЕ“, трябва да съдържа обявените хранителни елементи най-малко в едно от следните количества:
 - 2 % от масата за торовете под формата на суспензия или разтвор („течни сложни неорганични торове с микроелементи“), където
 - под „суспензия“ се разбира двуфазна дисперсна система, в която твърдите частици се поддържат в суспензия в течната фаза, и
 - под „разтвор“ се разбира течност, в която няма твърди частици, и
 - 5 % от масата за други торове („твърди сложни неорганични торове с микроелементи“).

ПФК 2: МАТЕРИАЛ ЗА ВАРУВАНЕ

1. Материал за варуване е продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, предназначен да коригира киселинността на почвата, който съдържа оксиди, хидроксиди, карбонати или силикати на хранителните елементи калций (Ca) или магнезий (Mg).
2. В маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да са налични замърсители в по-големи от следните количества:
 - Кадмий (Cd) 3 mg/kg сухо вещество,
 - Шествалентен хром (Cr VI) 2 mg/kg сухо вещество,
 - Живак (Hg) 2 mg/kg сухо вещество,
 - Никел (Ni) 90 mg/kg сухо вещество,

- Олово (Pb) 200 mg/kg сухо вещество, и
 - Арсен (As) 120 mg/kg сухо вещество,
3. Трябва да са спазени следните параметри, определени върху сухо вещество:
- Минимално неутрализиционно число: 15 (еквивалент на CaO) или 9 (еквивалент на NO⁻), и
 - минимална реакционна способност: 10 % или 50 % след 6 месеца (инкубационно изпитване).

ПФК 3: ПОДОБРИТЕЛ НА ПОЧВАТА

Подобрител на почвата е продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, предназначен да се добавя към почвата за поддържане, подобряване или запазване на нейните физични или химични свойства, структура или биологична активност.

ПФК 3(А): Органичен подобрител на почвата

1. Органичен подобрител на почвата трябва да се състои единствено от материал от чисто биологичен произход, като се изключва материал, който е претърпял фосилизация или който е част от геологични образувания.
2. В маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да са налични замърсители в по-големи от следните количества:
 - Кадмий (Cd) 3 mg/kg сухо вещество,
 - Шествалентен хром (Cr VI) 2 mg/kg сухо вещество,
 - Живак (Hg) 1 mg/kg сухо вещество,
 - Никел (Ni) 50 mg/kg сухо вещество, и
 - Олово (Pb) 120 mg/kg сухо вещество,
3. Когато маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване съдържа странични животински продукти, съгласно определението в Регламент (ЕО) № 2069/2009
 - а) *Salmonella spp.* не трябва да е налична в проба с тегло 25 g от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
 - б) Нито един от следните два таксона бактерии не трябва да е наличен в маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване в концентрация повече от 1000 CFU/g прясна маса:
 - *Escherichia coli*, или
 - Enterococcaceae.

Това следва да се докаже чрез измерване на присъствието на поне един от двата таксона бактерии.
4. Продуктът за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, трябва да съдържа 40 или повече % от масата сухо вещество.
5. Органичният въглерод (C) трябва да е наличен в маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване в количество поне 7,5 % от масата.

ПФК 3 (Б) Неорганичен подобрител на почвата

1. Неорганичният подобрител на почвата е подобрител на почвата, различен от органичен подобрител на почвата.
2. В маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да са налични замърсители в по-големи от следните количества:
 - Кадмий (Cd) 1,5 mg/kg сухо вещество,
 - Шествалентен хром (Cr VI) 2 mg/kg сухо вещество,
 - Живак (Hg) 1 mg/kg сухо вещество,
 - Никел (Ni) 100 mg/kg сухо вещество, и
 - Олово (Pb) 150 mg/kg сухо вещество,

ПФК 4: РАСТЕЖНА СРЕДА

1. Растежната среда е материал, различен от почва, предназначен за използване като субстрат за развитие на корените.
2. В маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да са налични замърсители в по-големи от следните количества:
 - Кадмий (Cd) 3 mg/kg сухо вещество,
 - Шествалентен хром (Cr VI) 2 mg/kg сухо вещество,
 - Живак (Hg) 1 mg/kg сухо вещество,
 - Никел (Ni) 100 mg/kg сухо вещество, и
 - Олово (Pb) 150 mg/kg сухо вещество,
3. *Salmonella spp.* не трябва да е налична в проба с тегло 25 g от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
4. Нито един от следните два таксона бактерии не трябва да е наличен в маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване в концентрация повече от 1000 CFU/g прясна маса:
 - а) *Escherichia coli*, или
 - б) *Enterococcaceae*.

Това следва да се докаже чрез измерване на присъствието на поне един от двата таксона бактерии.

ПФК 5: АГРОНОМИЧНА ДОБАВКА

Агрономична добавка е продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, предназначен за добавяне към продукт, който доставя на растенията хранителни елементи, с цел подобряване на схемите на освобождаване на хранителните елементи от този продукт.

ПФК 5(А): Инхибитор

1. Инхибитор е вещество или смес, което забавя или спира дейността на специфични групи микроорганизми или ензими.

2. Всяко такова вещество трябва да е регистрирано съгласно Регламент (ЕО) № 1907/2006⁵ в досие, което съдържа
 - а) информацията, предвидена в приложения VI, VII и VIII от Регламент (ЕО) № 1907/2006, както и
 - б) доклад за безопасност на химичното вещество съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, обхващащ употребата като продукт за наторяване,

освен ако изрично попада в обхвата на едно от освобождаванията от задължението за регистрация, предвидени в приложение IV към посочения регламент или в точки 6, 7, 8 или 9 от посочения регламент.

ПФК 5(A)(I) Инхибитор на нитрификацията

1. Инхибиторът на нитрификацията трябва да инхибира биологичното окисляване на амонячния азот ($\text{NH}_3\text{-N}$) до нитритен азот (NO_2^-), с което се забавя образуването на нитратен азот (NO_3^-).
2. Изпитване за инкубация в почвата за измерване на скоростта на оксидация на амонячния азот ($\text{NH}_3\text{-N}$) чрез
 - намаляването на амонячния азот ($\text{NH}_3\text{-N}$), или
 - получаването на сумата от нитритния (NO_2^-) и нитратния (NO_3^-) азот като функция от времето

в почвена проба, в която е бил добавен инхибиторът на нитрификацията трябва да покаже статистически значима разлика в скоростта на окисление на амонячния азот ($\text{NH}_3\text{-N}$) спрямо контролната проба, в която не е бил добавен инхибитор.

ПФК 5(A)(II) Инхибитор на уреазата

1. Инхибиторът на уреазата трябва да инхибира хидролитичното действие на ензима уреазата върху уреята, най-вече с цел намаляване на изпаряването на амоняка.
2. Измерване *in vitro* на скоростта на хидролизата на уреата ($\text{CH}_4\text{N}_2\text{O}$) като функция от времето в почвена проба, в която е бил добавен инхибиторът на уреазата, трябва да покаже статистически значима разлика в скоростта на хидролизата спрямо контролната проба, в която не е бил добавен инхибитор.

ПФК 5 (Б) Хелатен агент

1. Хелатният агент трябва да бъде органично вещество, предназначено да подобрява дългосрочната наличност на хранителни елементи за растенията, което се състои от молекула, която има
 - два или повече центъра, които отдават електронни двойки на централен преходен метален катион (цинков (Zn), меден (Cu), железен (Fe), манганов (Mn), магнезиев (Mg), калциев (Ca) или кобалтов (Co)), и което

⁵ В случай на добавка, възстановена в Европейския съюз, това условие е изпълнено, ако добавката е същата, по смисъла на член 2, параграф 7, буква г), подточка i) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 като вещество регистрирано в досие, съдържащо информацията посочена тук, и ако производителят на продукта за наторяване разполага с информацията по смисъла на 2, параграф 7, буква г), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 1907/2006.

- е достатъчно голямо, за да образува структура с пет- или шестчленен пръстен.
2. Веществото трябва да е регистрирано съгласно Регламент (ЕО) № 1907/2006⁶ в досие, което съдържа
 - а) информацията, предвидена в приложения VI, VII и VIII от Регламент (ЕО) № 1907/2006, както и
 - б) доклад за безопасност на химичното вещество съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, обхващащ употребата като продукт за наторяване,освен ако изрично попада в обхвата на едно от освобождаванията от задължението за регистрация, предвидени в приложение IV към посочения регламент или в точки 6, 7, 8 или 9 от посочения регламент.
 3. След 3 дни в стандартен разтвор на Хогланд при рН 7 и 8, маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да остане стабилен.

ПФК 5 (В) Комплексообразуващ агент

1. Комплексообразуващият агент трябва да бъде органично вещество, предназначено да подобрява дългосрочната наличност на хранителни елементи за растенията, което може да образува плоска или пространствена структура с един ди- или тривалентен катион на преходен метал.
2. Веществото трябва да е регистрирано съгласно Регламент (ЕО) № 1907/2006⁷ в досие, което съдържа
 - а) информацията, предвидена в приложения VI, VII и VIII от Регламент (ЕО) № 1907/2006, както и
 - б) доклад за безопасност на химичното вещество съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, обхващащ употребата като продукт за наторяване,освен ако изрично попада в обхвата на едно от освобождаванията от задължението за регистрация, предвидени в приложение IV към посочения регламент или в точки 6, 7, 8 или 9 от посочения регламент.
3. След 1 ден във воден разтвор при рН 6 и 7, маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване трябва да остане стабилен.

ПФК 6: РАСТИТЕЛЕН БИОСТИМУЛАТОР

1. Растителен биостимулатор е продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, предназначен да стимулира процесите на хранене на растенията

⁶ В случай на добавка, възстановена в Европейския съюз, това условие е изпълнено, ако добавката е същата, по смисъла на член 2, параграф 7, буква г), подточка i) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 като вещество регистрирано в досие, съдържащо информацията посочена тук, и ако производителят на продукта за наторяване разполага с информацията по смисъла на 2, параграф 7, буква г), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 1907/2006.

⁷ В случай на добавка, възстановена в Европейския съюз, това условие е изпълнено, ако добавката е същата, по смисъла на член 2, параграф 7, буква г), подточка i) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 като вещество регистрирано в досие, съдържащо информацията посочена тук, и ако производителят на продукта за наторяване разполага с информацията по смисъла на 2, параграф 7, буква г), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 1907/2006.

независимо от съдържанието на хранителни елементи в продукта с единствена цел да подобри една или повече от следните характеристики на растението:

- а) ефикасност на използване на хранителните елементи,
 - б) устойчивост на абиотичен стрес, или
 - в) качествените характеристики на културата.
2. В маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да са налични замърсители в по-големи от следните количества:
- Кадмий (Cd) 3 mg/kg сухо вещество,
 - Шествалентен хром (Cr VI) 2 mg/kg сухо вещество, и
 - Олово (Pb) 120 mg/kg сухо вещество,
3. Растителният биостимулатор трябва да има въздействието, която е заявено на етикета за културите, посочени в него.

ПФК 6(А): Микробен растителен биостимулатор

1. Микробният растителен биостимулатор трябва да се състои само от микроорганизми или от консорциум от микроорганизми, посочени в категория съставен материал 7 от приложение II.
2. В маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да са налични замърсители в по-големи от следните количества:
 - Живак (Hg) 1 mg/kg сухо вещество, и
 - Никел (Ni) 50 mg/kg сухо вещество,
3. *Salmonella spp.* не трябва да е налична в проба с тегло 25 g или с обем 25 ml от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
4. *Escherichia coli.* не трябва да е налична в проба с тегло 1 g или с обем 1 ml от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
5. В продукта за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, не трябва да са налични бактерии *Enterococcaceae* в количеств повече от 10 CFU/g.
6. *Listeria monocytogenes* не трябва да е налична в проба с тегло 25 g или с обем 25 ml от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
7. *Vibrio spp* не трябва да е наличен в проба с тегло 25 g или с обем 25 ml от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
8. *Shigella spp.* не трябва да е налична в проба с тегло 25 g или с обем 25 ml от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
9. *Staphylococcus aureus* не трябва да е наличен в проба с тегло 1 g или с обем 1 ml от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
10. Общият брой аеробни микроорганизми не трябва да надвишава 10⁵ CFU/g или ml проба от маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване, освен ако микробният биостимулатор е аеробна бактерия.
11. Общият брой на дрождите и плесените не трябва да надвишава 1000 CFU/g или ml проба от маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване, освен ако микробният биостимулатор е гъба.

12. Ако микробният растителен биостимулатор е суспензия или разтвор, където
 - под „суспензия“ се разбира двуфазна дисперсна система, в която твърдите частици се поддържат в суспензия в течната фаза, и
 - под „разтвор“ се разбира течност, в която няма твърди частици,растителният биостимулатор трябва да има рН, равен на 4 или по-висок.
13. Срокът на годност на микробният растителен биостимулатор трябва да бъде най-малко 6 месеца при условията на съхранение, посочени на етикета.

ПФК 6(Б) Немикробен растителен биостимулатор

Немикробен растителен биостимулатор е растителен биостимулатор, различен от микробен растителен биостимулатор.

ПФК 6 (Б)(I) Органичен немикробен растителен биостимулатор

1. Органичният немикробен растителен биостимулатор трябва да се състои от вещество или смес, което съдържа въглерод (С) единствено от животински или растителен произход.
2. В маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да са налични замърсители в по-големи от следните количества:
 - Живак (Hg) 1 mg/kg сухо вещество, и
 - Никел (Ni) 50 mg/kg сухо вещество,
3. *Salmonella spp.* не трябва да е налична в проба с тегло 25 g от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
4. Нито един от следните два таксона бактерии не трябва да е наличен в маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване в концентрация повече от 1000 CFU/g прясна маса:
 - а) *Escherichia coli*, или
 - б) *Enterococcaceae*.

Това следва да се докаже чрез измерване на присъствието на поне един от двата типа бактерии.

ПФК 6 (Б)(II) Неорганичен немикробен растителен биостимулатор

1. Неорганичен немикробен растителен биостимулатор е немикробен растителен биостимулатор, различен от органичен немикробен растителен биостимулатор.
2. В маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване не трябва да са налични замърсители в по-големи от следните количества:
 - Живак (Hg) 2 mg/kg сухо вещество,
 - Никел (Ni) 120 mg/kg сухо вещество, и
 - Арсен (As) 60 mg/kg сухо вещество,

ПФК 7: СМЕСЕН ПРОДУКТ ЗА НАТОРЯВАНЕ

1. Смесен продукт за наторяване е продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, съставен от два или повече продукта за наторяване, от категория 1—6.

2. Съответствието на всеки продукт за наторяване в състава на смесения продукт за наторяване с изискванията на настоящия регламент трябва да бъде доказано в съответствие с процедурата по оценяване на съответствието, приложима към съответния продукт за наторяване в състава на смесения продукт за наторяване.
3. Смесването не трябва да изменя естеството на който и да било продукт за наторяване в състава на смесения продукт за наторяване,
 - по начин той да придобие неблагоприятно въздействие върху здравето на човека, животните или растенията, върху безопасността или околната среда при разумно предвидими условия на съхранение или употреба на маркирания с маркировката „СЕ“ смесен продукт за наторяван, или
 - по всякакъв друг значим начин.
4. Производителят на смесения продукт за наторяване трябва да оцени съответствието на смесения продукт за наторяване с изискванията, посочени в точки 1—3 по-горе, да се увери, че продуктът съответства на изискванията за етикетирание, посочени в приложение III, и да поеме отговорност съгласно член 15, параграф 4 от настоящия регламент за съответствието на смесения продукт за наторяване с изискванията на настоящия регламент като
 - изготви декларация за съответствие с изискванията на ЕС за маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване в съответствие с член 6, параграф 2 от настоящия регламент, и
 - че притежава декларация за съответствие с изискванията на ЕС за всеки продукт за наторяване в състава на смесения продукт за наторяване.
5. Икономическите оператори, които предоставят на пазара маркирани с маркировката „СЕ“ смесени продукти за наторяване, трябва да спазват посочените по-долу разпоредби на настоящия регламент по отношение на декларацията за съответствие с изискванията на ЕС на всеки продукт за наторяване от състава на смесения продукт за наторяване, както и по отношение на самия смесен продукт за наторяване:
 - член 6, параграф 3 (задължение на производителя да съхранява декларацията за съответствие с изискванията на ЕС);
 - член 7, параграф 2, буква а) (задължение на упълномощения представител да съхранява декларацията за съответствие с изискванията на ЕС);
 - член 8, параграф 2 (задължение на вносителя да гарантира, че маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване е придружен от декларацията за съответствие с изискванията на ЕС);
 - член 8, параграф 8 (задължение на вносителя да съхранява копие от декларацията за съответствие с изискванията на ЕС на разположение на органите за надзор на пазара); както и
 - член 9, параграф 2 (задължение на дистрибутора да извърши проверка дали маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване е придружен от декларацията за съответствие с изискванията на ЕС);

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Категории съставни материали

Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, трябва да се състои само от съставни материали, които отговарят на изискванията на една или повече от категориите съставни материали („КСМ“), чийто списък е представен по-долу.

Съставните материали, или входящите материали, от които те са получени, не трябва да съдържат нито едно от веществата, за които са посочени максимални гранични стойности в приложение I към настоящия регламент в количества, които могат да застрашат съответствието на маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване с някоя от приложимите изисквания на посоченото приложение.

ЧАСТ I

ПРЕГЛЕД НА КАТЕГОРИИТЕ СЪСТАВНИ МАТЕРИАЛИ

КСМ1: Суровинни вещества и смеси

КСМ 2: Непреработени или механично преработени растения, части от растения или извлекци от растения

КСМ 3: Компост

КСМ 4: Ферментационен продукт от енергийни култури

КСМ 5: Ферментационен продукт, различен от ферментационен продукт от енергийни култури

КСМ 6: Странични продукти от хранителната промишленост

КСМ 7: Микроорганизми

КСМ 8: Агрономични добавки

КСМ 9: Полимери с хранителни елементи

КСМ 10: Други полимери, различни от полимерите с хранителни елементи

КСМ 11: Някои странични животински продукти

ЧАСТ II

ИЗИСКВАНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА КАТЕГОРИИТЕ СЪСТАВНИ МАТЕРИАЛИ

В настоящата част се определят съставните материали, които единствено могат да влизат в състава на маркираните с маркировката „СЕ“ продукти за наторяване

КСМ 1: СУРОВИННИ ВЕЩЕСТВА И СМЕСИ

1. Маркиран с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване може да съдържа вещества и смеси, различни от⁸
 - а) отпадъци по смисъла на Директива 2008/98/ЕО,
 - б) странични продукти по смисъла на Директива 2008/98/ЕО,

⁸ Изключването на материал от КСМ 1 не засяга възможността той да бъде допустим съставен материал за друга КСМ, за която се използват други изисквания. Вж. напр. КСМ 11 за животинските субпродукти, КСМ 9 и 10 за полимерите и КСМ 8 за агрономичните добавки.

- в) материали, които са били в състава на някой от материалите, посочени в точки а) и б),
- г) странични животински продукти по смисъла на Регламент (ЕО) № 1069/2009;
- д) полимери, или
- е) вещества или смеси, предназначени за подобряване на схемите на освобождаване на хранителни елементи от продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, в чийто състав са включени.

2. Всички вещества, включени самостоятелно или в смес в състава на продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, трябва да бъдат регистрирани съгласно Регламент (ЕО) № 1907/2006 в досие, което съдържа

- а) информацията, предвидена в приложения VI, VII и VIII от Регламент (ЕО) № 1907/2006, както и
- б) доклад за безопасност на химичното вещество съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, обхващащ употребата като продукт за наторяване,

освен ако изрично попада в обхвата на едно от освобождаванията от задължението за регистрация, предвидени в приложение IV към посочения регламент или в точки 6, 7, 8 или 9 от посочения регламент.

КСМ 2: НЕПРЕРАБОТЕНИ ИЛИ МЕХАНИЧНО ПРЕРАБОТЕНИ РАСТЕНИЯ, ЧАСТИ ОТ РАСТЕНИЯ И ИЗВЛЕЦИ ОТ РАСТЕНИЯ

1. Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да съдържа растения, части от растения и извлеци от растения, които не са претърпели друга обработка, освен рязане, смилане, центрофугиране, пресоване, изсушаване, лиофилизиране или екстракция с вода.
2. За целите на точка 1, като „растения“ се разглеждат водораслите, но не и синьо-зелените водорасли.

КСМ 3: КОМПОСТ

1. Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да съдържа компост, получен от аеробно компостиране на само един или повече от един от следните входящи материали:
 - а) биоотпадъци по смисъла на Директива 2008/98/ЕО с произход от разделно събиране на биоотпадъци „при източника“;
 - б) странични животински продукти от категории 2 и 3 съгласно Регламент (ЕО) № 1069/2009;
 - в) Живи или мъртви организми или части от тях, непреработени или преработени само по ръчен, механичен или гравитационен начин, чрез разтваряне във вода, чрез флотация, чрез екстракция с вода, чрез парна дестилация или чрез нагряване единствено за отстраняване на водата или които са извлечени по някакъв начин от въздуха, с изключение на

- органичната фракция на смесени градски битови отпадъци, разделени чрез механична, физикохимична, биологична и/или ръчна обработка,
 - утайки от отпадъчни води, промишлени и драгажни утайки, и
 - странични животински продукти от категория 1 съгласно Регламент (ЕО) № 1069/2009;
- г) добавки за компостиране, които са необходими за подобряване на технологичните или екологичните показатели на процеса на компостиране, при условие,
- че добавката е регистрирана съгласно Регламент (ЕО) № 1907/2006⁹ в досие, което съдържа
 - информацията, предвидена в приложения VI, VII и VIII от Регламент (ЕО) № 1907/2006, както и
 - доклад за безопасност на химичното вещество съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, обхващащ употребата като продукт за наторяване,

освен ако изрично попада в обхвата на едно от освобождаванията от задължението за регистрация, предвидени в приложение IV към посочения регламент или в точки 6, 7, 8 или 9 от посочения регламент, и
 - общата концентрация на всички добавки не надвишава 5 % от общото тегло на входящия материал, или
- д) всеки материал, изброен в букви а) — г), който
- е бил предварително компостиран или разграден, и
 - чието съдържание на PAH₁₆¹⁰ не надвишава 6 mg/kg сухо вещество.

2. Компостирането трябва да се извърши в съоръжение,

- което преработва само входящите материали, посочени в точка 1 по-горе, и
- където са избегнати физическите контакти между входящите и изходящите материали, включително по време на съхранение.

3. Аеробното компостиране трябва да се изразява в контролирано разграждане на биоразградимите материали, което е предимно аеробно и при което в резултат на биологичното отделяне на топлина е възможно достигането на температури, подходящи за термофилните бактерии. Всички части от всяка партида трябва да бъдат редовно и изцяло размесвани с цел да се гарантира правилно обеззаразяване и хомогенност на материала. По време на процеса на

⁹ В случай на добавка, възстановена в Европейския съюз, това условие е изпълнено, ако добавката е същата, по смисъла на член 2, параграф 7, буква г), подточка i) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 като вещество, регистрирано в досие, съдържащо информацията посочена тук, и ако производителят на продукта за наторяване разполага с информацията по смисъла на 2, параграф 7, буква г), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 1907/2006.

¹⁰ Сбор от нафтаден, аценафтилен, аценафтен, флуорен, фенантрен, антрацен, флуорантен, пирен, бензо[а]антрацен, хризен, бензо[б]флуорантен, бензо[к]флуорантен, бензо[а]пирен, индено[1,2,3-сd]пирен, дибензо[а,h]антрацен и бензо[ghi]перилен

компостиране всички части от всяка партида трябва да попадат в един от следните профили по отношение на температурата и времето:

- 65°C или повече за най-малко 5 дни,
- 60 °C или повече за най-малко 7 дни, или
- 55 °C или повече за най-малко 14 дни.

4. Компостът трябва да съдържа

- а) не повече от 6 mg/kg сухо вещество PAH₁₆¹¹, и
- б) не повече от 5 g/kg сухо вещество на макроскопични онечиствания като стъкло, метал и пластмаса с размери над 2 mm.

5. считано от [Publications office: Please insert the date occurring 5 years after the date of application of this Regulation], компостът трябва да съдържа не повече от 2,5 g/kg сухо вещество макроскопични онечиствания под формата на пластмаса с размери над 2 mm. Към [Publications office: Please insert the date occurring 8 years after the date of application of this Regulation] граничната стойност от 2,5 g/kg сухо вещество трябва да се преразгледа с цел да се вземе предвид напредъкът, постигнат по отношение на разделното събиране на биоотпадъците.

6. Компостът трябва да отговаря поне на един от следните критерии за стабилност:

а) скорост на поглъщане на кислород:

- Определение: показател за степента, в която биоразградимата органична материя е разградена за определен период от време. Този метод не е подходящ за материал, чието съдържание на частици с размер > 10 mm надхвърля 20 %,
- Критерий: макс. 25 mmol O₂/kg органичен материал/h; или

б) коефициент на самозатопляне:

- Определение: максималната температура, достигната от компост при стандартизирани условия като показател за състоянието на неговата аеробна биологична активност,
- Критерий: най-малко Rottegrad III.

КСМ 4: ФЕРМЕНТАЦИОНЕН ПРОДУКТ ОТ ЕНЕРГИЙНИ КУЛТУРИ

1. Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да съдържа ферментационен продукт от енергийни култури, получен при анаеробно разграждане на един или повече от следните входящи материали:

- а) растения, които не са използвани за никакви други цели. За целите на настоящата точка, като „растения“ се разглеждат водораслите, но не и синьо-зелените водорасли;

¹¹ Сбор от нафтаден, аценафтилен, аценафтен, флуорен, фенантрен, антрацен, флуорантен, пирен, бензо[a]антрацен, хризен, бензо[b]флуорантен, бензо[k]флуорантен, бензо[a]пирен, индено[1,2,3-cd]пирен, дибензо[a,h]антрацен и бензо[ghi]перилен

- б) добавки за разграждане, които са необходими за подобряване на технологичните или екологичните показатели на процеса на разграждане, при условие,
- че добавката е регистрирана съгласно Регламент (ЕО) № 1907/2006¹² в досие, което съдържа
 - информацията, предвидена в приложения VI, VII и VIII от Регламент (ЕО) № 1907/2006, както и
 - доклад за безопасност на химичното вещество съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, обхващащ употребата като продукт за наторяване,освен ако изрично попада в обхвата на едно от освобождаванията от задължението за регистрация, предвидени в приложение IV към посочения регламент или в точки 6, 7, 8 или 9 от посочения регламент, и
 - общата концентрация на всички добавки не надвишава 5 % от общото тегло на входящия материал, или
- в) всеки материал, посочен в букви а) и б), който преди това е бил подложен на разграждане.

2. Анаеробното разграждане трябва да се извърши в съоръжение,

- което преработва само входящите материали, посочени в точка 1 по-горе, и
- където са избегнати физическите контакти между входящите и изходящите материали, включително по време на съхранение.

3. Анаеробното разграждане трябва да се изразява в контролирано разграждане на биоразградими материали, което е предимно анаеробно, при температура, подходяща за мезофилни или термофилни бактерии. Всички части от всяка партида трябва да бъдат редовно и изцяло размесвани с цел да се гарантира правилно обеззаразяване и хомогенност на материала. По време на процеса на разграждане всички части от всяка партида трябва да попадат в един от следните профили по отношение на температурата и времето:

- а) термофилно анаеробно разграждане при 55 °С за най-малко 24 часа и време на задържане на течността най-малко 20 дни;
- б) термофилно анаеробно разграждане при 55 °С при процес на обработка, който включва етап на пастьоризация (70 °С – 1 час);
- в) термофилно анаеробно разграждане при 55 °С, последвано от компостиране при
- 65°С или повече за най-малко 5 дни,
 - 60 °С или повече за най-малко 7 дни, или

¹² В случай на добавка, възстановена в Европейския съюз, това условие е изпълнено, ако добавката е същата, по смисъла на член 2, параграф 7, буква г), подточка i) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 като вещество регистрирано в досие, съдържащо информацията, посочена тук, и ако производителят на продукта за наторяване разполага с информацията по смисъла на 2, параграф 7, буква г), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 1907/2006.

- 55 °C или повече за най-малко 14 дни, или
 - г) мезофилно анаеробно разграждане при 37—40 °C при процес на обработка, който включва етап на пастьоризация (70 °C – 1 час); или
 - д) мезофилно анаеробно разграждане при 37—40 °C, последвано от компостиране при
 - 65 °C или повече за най-малко 5 дни,
 - 60 °C или повече за най-малко 7 дни, или
 - 55 °C или повече за най-малко 14 дни.
4. Както твърдата, така и течната част от ферментационния продукт трябва да отговаря най-малко на един от следните критерии за стабилност:
- а) скорост на поглъщане на кислород:
- Определение: показател за степента, в която биоразградимата органична материя е разградена за определен период от време. Този метод не е подходящ за материал, чието съдържание на частици с размер > 10 mm надхвърля 20 %,
 - Критерий: макс. 50 mmol O₂/kg органичен материал/h; или
- б) потенциал за остатъчен биогаз:
- Определение: показател за газ, отделен от ферментационния продукт за период от 28 дни, измерен по отношение на летливите твърди вещества, съдържащи се в пробата. Изпитването се повтаря три пъти, и средната стойност се използва за доказване на съответствието с изискванията. Летливите твърди вещества са твърдите вещества в проба от материала, които се елиминират при запалване на твърдите вещества при 550 °C.
 - Критерий: макс. 0,45 l биогаз/g летливи твърди вещества.

КСМ 5: ФЕРМЕНТАЦИОНЕН ПРОДУКТ, РАЗЛИЧЕН ОТ ФЕРМЕНТАЦИОНЕН ПРОДУКТ ОТ ЕНЕРГИЙНИ КУЛТУРИ

1. Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да съдържа ферментационен продукт от енергийни култури, получен при анаеробно разграждане на един или повече от следните входящи материали:
- а) биоотпадъци по смисъла на Директива 2008/98/ЕО с произход от разделно събиране на биоотпадъци „при източника“;
- б) странични животински продукти от категории 2 и 3 съгласно Регламент (ЕО) № 1069/2009;
- в) Живи или мъртви организми или части от тях, непреработени или преработени само по ръчен, механичен или гравитационен начин, чрез разтваряне във вода, чрез флотация, чрез екстракция с вода, чрез парна дестилация или чрез нагряване единствено за отстраняване на водата или които са извлечени, с изключение на

- органичната фракция на смесени градски битови отпадъци, разделени чрез механична, физикохимична, биологична и/или ръчна обработка,
 - утайки от отпадъчни води, промишлени и драгажни утайки,
 - странични животински продукти от категория 1 съгласно Регламент (ЕО) № 1069/2009;
- г) добавки за разграждане, които са необходими за подобряване на технологичните или екологичните показатели на процеса на разграждане, при условие,
- че добавката е регистрирана съгласно Регламент (ЕО) № 1907/2006¹³ в досие, което съдържа
 - информацията, предвидена в приложения VI, VII и VIII от Регламент (ЕО) № 1907/2006, както и
 - доклад за безопасност на химичното вещество съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, обхващащ употребата като продукт за наторяване,

освен ако попада в обхвата на освобождаването от задължението за регистрация, предвидено в приложение IV към посочения регламент или в точки 6, 7, 8 или 9 от приложение V към посочения регламент, и
 - общата концентрация на добавките не надвишава 5 % от общото тегло на входящия материал, или
- д) всеки материал, изброен в букви а) — г), който
- е бил предварително компостиран или разграден, и
 - в който съдържанието на PAH₁₆¹⁴ не надвишава 6 mg/kg сухо вещество.

2. Анаеробното разграждане трябва да се извърши в съоръжение,
- което преработва само входящите материали, посочени в точка 1 по-горе, и
 - където са избегнати физическите контакти между входящите и изходящите материали, включително по време на съхранение.
3. Анаеробното разграждане трябва да се изразява в контролирано разлагане на биоразградими материали, което е предимно анаеробно, при температура, подходяща за мезофилни или термофилни бактерии. Всички части от всяка партида трябва да бъдат редовно и изцяло размесвани с цел да се гарантира правилно обеззаразяване и хомогенност на материала. По време на процеса на

¹³ В случай на добавка, възстановена в Европейския съюз, това условие е изпълнено, ако добавката е същата, по смисъла на член 2, параграф 7, буква г), подточка i) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 като вещество, регистрирано в досие, съдържащо информацията, посочена тук, и ако производителят на продукта за наторяване разполага с информацията по смисъла на 2, параграф 7, буква г), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 1907/2006.

¹⁴ Сбор от нафтаден, аценафтилен, аценафтен, флуорен, фенантрен, антрацен, флуорантен, пирен, бензо[а]антрацен, хризен, бензо[б]флуорантен, бензо[к]флуорантен, бензо[а]пирен, индено[1,2,3-сd]пирен, дибензо[а,h]антрацен и бензо[ghi]перилен

разграждане всички части от всяка партида трябва да попадат в един от следните профили по отношение на температурата и времето:

- а) термофилно анаеробно разграждане при 55 °C за най-малко 24 часа и време на задържане на течността най-малко 20 дни;
 - б) термофилно анаеробно разграждане при 55 °C при процес на обработка, който включва етап на пастьоризация (70 °C – 1 час);
 - в) термофилно анаеробно разграждане при 55 °C, последвано от компостиране при
 - 65°C или повече за най-малко 5 дни,
 - 60 °C или повече за най-малко 7 дни, или
 - 55 °C или повече за най-малко 14 дни, или
 - г) мезофилно анаеробно разграждане при 37—40 °C при процес на обработка, който включва етап на пастьоризация (70 °C – 1 час); или
 - д) мезофилно анаеробно разграждане при 37—40 °C, последвано от компостиране при
 - 65°C или повече за най-малко 5 дни,
 - 60 °C или повече за най-малко 7 дни, или
 - 55 °C или повече за най-малко 14 дни.
4. Както твърдата, така и течната част от ферментационния продукт не трябва да съдържа PAH₁₆¹⁵ в количество повече от 6 mg/kg сухо вещество.
5. Ферментационният продукт не трябва да съдържа макроскопични онечиствания като стъкло, метал и пластмаса с размери над 2 mm в количество по-високо от 5 g/kg сухо вещество.
6. считано от [Publications office: Please insert the date occurring 5 years after the date of application of this Regulation], ферментационният продукт не трябва да съдържа макроскопични онечиствания под формата на пластмаса с размери над 2 mm в количество повече от 2,5 g/kg сухо вещество. Към [Publications office: Please insert the date occurring 8 years after the date of application of this Regulation] граничната стойност от 2,5 g/kg сухо вещество трябва да се преразгледа с цел да се вземе предвид напредъкът, постигнат по отношение на разделното събиране на биоотпадъците.
7. Както твърдата, така и течната част от ферментационния продукт трябва да отговаря най-малко на един от следните критерии за стабилност:
- а) скорост на поглъщане на кислород:
 - Определение: показател за степента, в която биоразградимата органична материя е разградена за определен период от време. Този метод не е подходящ за материал, чието съдържание на частици с размер > 10 mm надхвърля 20 %,
 - Критерий: макс. 50 mmol O₂/kg органичен материал/h; или

¹⁵ Сбор от нафтаден, аценафтилен, аценафтен, флуорен, фенантрен, антрацен, флуорантен, пирен, бензо[а]антрацен, хризен, бензо[б]флуорантен, бензо[к]флуорантен, бензо[а]пирен, индено[1,2,3-сd]пирен, дибензо[а,h]антрацен и бензо[ghi]перилен

- б) потенциал за остатъчен биогаз:
- Определение: показател за газ, отделен от ферментационния продукт за период от 28 дни, измерен по отношение на летливите твърди вещества, съдържащи се в пробата. Изпитването се извършва в три повторения и средната стойност се използва за доказване на съответствието с изискванията. Летливите твърди вещества са твърдите вещества в проба от материала, които се елиминират при запалване на твърдите вещества при 550 °С.
 - Критерий: макс. 0,45 l биогаз/g летливи твърди вещества.

КСМ 6: СТРАНИЧНИ ПРОДУКТИ ОТ ХРАНИТЕЛНАТА ПРОМИШЛЕНОСТ

1. Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да съдържа съставен материал, който се състои от едно от следните вещества:
- а) вар от обекти от хранителната промишленост, т.е., материал от хранителната промишленост, получен чрез карбонизация на органични материали, като се използва единствено негасена вар от естествени източници;
 - б) меласа, т.е., вискозен страничен продукт, получен при рафиниране на захарна тръстика или захарно цвекло за производство на захар или
 - в) винаса, т.е., вискозен страничен продукт, получен при процеса на ферментация на меласа до етанол, аскорбинова киселина или други продукти.
2. Веществото трябва да е регистрирано съгласно Регламент (ЕО) № 1907/2006¹⁶ в досие, което съдържа
- а) информацията, предвидена в приложения VI, VII и VIII от Регламент (ЕО) № 1907/2006, както и
 - б) доклад за безопасност на химичното вещество съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, обхващащ употребата като продукт за наторяване,
- освен ако изрично попада в обхвата на едно от освобождаванията от задължението за регистрация, предвидени в приложение IV към посочения регламент или в точки 6, 7, 8 или 9 от посочения регламент.

¹⁶ В случай на добавка, възстановена в Европейския съюз, това условие е изпълнено, ако добавката е същата, по смисъла на член 2, параграф 7, буква г), подточка i) от Регламент (ЕО) № 1907/2006 като вещество, регистрирано в досие, съдържащо информацията, посочена тук, и ако производителят на продукта за наторяване разполага с информацията по смисъла на 2, параграф 7, буква г), подточка ii) от Регламент (ЕО) № 1907/2006.

КСМ 7: МИКРООРГАНИЗМИ

Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да съдържа микроорганизми, включително микроорганизми мъртви микроорганизми или празни клетки от микроорганизми и безвредни остатъчни елементи от средата, в която те са получени, които

- са не са били подложени на друга преработка, освен изсушаване или лиофилизиране, и
- са изброени в таблицата по-долу:

<i>Azotobacter spp.</i>
<i>Микоризни гъби</i>
<i>Rhizobium spp.</i>
<i>Azospirillum spp.</i>

КСМ 8: АГРОНОМИЧНИ ДОБАВКИ

1. Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да съдържа вещество или смес, чието предназначение е да подобрява схемите на освобождаване на хранителни елементи от продукта за наторяване, само ако съответствието на това вещество или смес с изискванията на настоящия регламент за продукт от ПФК 5 от приложение I е доказано съгласно процедурата за оценяване на съответствието, приложима за такава агрономична добавка.
2. Количеството на съответстващите агрономични добавки в продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, трябва да е такава, че
 - а) да предизвиква въздействието, заявено в информацията, която се предоставя на ползвателя на продуктите за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, и
 - б) да не предизвиква общо неблагоприятно въздействие върху здравето на човека, животните или растенията, върху безопасността или околната среда при разумно предвидими условия на съхранение или употреба на маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване.
3. Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да съдържа съответстващ на изискванията инхибитор на нитрификацията, както е посочено в ПФК 5(A)(I) от приложение I, само ако най-малко 50 % от общото съдържание на азот (N) в продукта за наторяване се осигурява от азотните форми амониев йон (NH_4^+) и уреа ($\text{CH}_4\text{N}_2\text{O}$).
4. Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да съдържа съответстващ на изискванията инхибитор на уреазата, както е посочено в ПФК 5(A)(II) от Приложение I, само ако най-малко 50 % от общото съдържание на азот (N) в продукта за наторяване се осигурява в азотна форма уреа ($\text{CH}_4\text{N}_2\text{O}$).
5. Производителят на продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, трябва да е титуляр на декларация за съответствие с изискванията на ЕС за съответстващата агрономична добавка.

6. Икономическите оператори, които предоставят на пазара маркиран с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване, трябва да спазват посочените по-долу разпоредби на настоящия регламент по отношение на декларацията за съответствие с изискванията на ЕС както на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, така и на съответстващата на изискванията агрономична добавка:
- а) член 6, параграф 3 (задължение на производителя да съхранява декларацията за съответствие с изискванията на ЕС);
 - б) член 7, параграф 2, буква а) (задължение на представителя да съхранява декларацията за съответствие с изискванията на ЕС);
 - в) член 8, параграф 2 (задължение на вносителя да гарантира, че маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване е придружен от декларацията за съответствие с изискванията на ЕС);
 - г) член 8, параграф 8 (задължение на вносителя да съхранява копие от декларацията за съответствие с изискванията на ЕС на разположение на органите за надзор на пазара); както и
 - д) член 9, параграф 2 (задължение на дистрибутора да извърши проверка дали маркираният с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване е придружен от декларацията за съответствие с изискванията на ЕС);

КСМ 9: ПОЛИМЕРИ С ХРАНИТЕЛНИ ЕЛЕМЕНТИ

1. Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да съдържа полимери, съставени само от мономери, които отговарят на описанието в КСМ 1, ако целта на полимеризацията е да се контролира освобождаването на хранителни елементи от един или повече от мономерите.
2. Най-малко 3/5 от полимерите трябва да са разтворими в топла вода.
3. Полимерите не трябва да съдържат формалдехид.

КСМ 10: ДРУГИ ПОЛИМЕРИ, РАЗЛИЧНИ ОТ ПОЛИМЕРИТЕ С ХРАНИТЕЛНИ ЕЛЕМЕНТИ

1. Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да съдържа полимери, различни от полимерите с хранителни елементи само в случаите, когато полимерът е предназначен да
 - а) контролира проникването на вода в частиците хранителен елемент и по този начин – освобождаването на хранителни елементи (в този случай полимерът обикновено се нарича „покриващо средство“), или
 - б) увеличава способността за задържане на вода на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.

2. Считано от [Publications office, please insert the date occurring three years after the date of application of this Regulation]: трябва да се спазва следния критерий: полимерът трябва да може да претърпява физично и биологично разграждане, такова, че по-голямата част от него в крайна сметка се разгражда до въглероден диоксид, биомаса и вода. Най-малко 90 % от съдържащия се в него органичен въглерод трябва да се преобразува в CO₂ за най-много 24 месеца при изпитването за биоразграждане, посочено в букви а) — в) по-долу.
- а) Изпитването трябва да се извърши при 25 °C ± 2 °C.
 - б) Изпитването трябва да се извърши в съответствие с метод за определяне на крайната аеробна биоразградимост на материалите от пластмаса в почвата чрез измерване на потребността от кислород или количеството на отделения въглероден диоксид.
 - в) Като еталонен материал в изпитването трябва да се използва микrokристална целулоза на прах със същите геометрични характеристики като изпитвания материал.
 - г) Преди изпитването, изпитваният материал не трябва да се подлага на условия или процедури, предназначени да ускорят разграждането на филма, като например излагане на топлина или на светлина.
3. Както полимерът, така и страничните продукти от разлагането му не трябва да имат каквото и да било неблагоприятно въздействие върху човешкото здраве, здравето на животните или растенията, или върху околната среда при разумно предвидими условия на употреба в продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“. Полимерът трябва да премине изпитване за остра токсичност за растежа на растенията, изпитване за остра токсичност за земни червеи и изпитване за инхибиране на нитрификацията при почвени микроорганизми както следва:
- а) При изпитването за остра токсичност за растежа на растенията коефициентът на кълняемост и биомасата на изпитваните видове растения, растящи върху почва, изложена на изпитвания материал, трябва да бъдат по-високи от 90 % от коефициента на кълняемост и биомасата на растение от същия вид, отглеждано върху същата почва, която не е изложена на изпитвания материал.
 - б) Резултатите трябва да се приемат за валидни само ако при контролните посеви (*m.e.*, при нетретирана почва):
 - поникването е най-малко 70 %;
 - пониците не проявяват видими признаци на фитотоксично въздействие (напр. хлороза, некроза, увяхване, деформации на листата и стъблото) и растенията показват само нормалното вариране по отношение на растежа и морфологията за този конкретен растителен вид;
 - средната стойност на преживелите поникнали поници в контролите е поне 90 % за периода на проучването; както и
 - условията на околната среда за конкретния растителен вид са идентични и средата на растеж съдържа еднакво количество от почвената матрица, поддържащата среда, или субстрата от един и същ източник.

- в) При изпитване за остра токсичност за земни червеи наблюдаваната смъртност и биомасата на преживелите земни червеи в почва, изложена на изпитвания материал, не трябва да различава с повече от 10 % в сравнение с тези показатели при нетретирана с изпитвания материал почва. Резултатите трябва да се смятат за валидни, ако
- процентът на смъртност, наблюдаван при контролната група (*т.е.*, при нетретирана почва), е < 10 %, *i*
 - средната загуба на биомаса (средно тегло) на червеите в нетретираната почва не надвишава 20 %.
- г) При изпитване за инхибиране на нитрификацията с почвени микроорганизми, образуването на нитрит в почва, изложена на изпитвания материал, трябва да бъде по-високо от 90 % от това при съответната нетретирана с изпитвания материал почва. Резултатите трябва да се смятат за валидни, ако вариацията между повторенията с контролни проби (нетретирана почва) и изпитваните проби е по-малка от ± 20 %.

КСМ 11: Някои странични животински продукти

Продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да съдържа достигнали крайна точка в производствената верига, определена в съответствие с Регламент (ЕО) № 1069/2009, странични животински продукти по смисъла на посочения регламент, изброени и посочени в таблицата по-долу:

--

ПРИЛОЖЕНИЕ III
Изисквания за етикетирание

В настоящото приложение се определят изискванията за етикетирание по отношение на продукти за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“. Изискванията, определени в част 2 и част 3 от настоящото приложение за дадена продуктова функционална категория (ПФК), определена в приложение I, се прилагат за маркираните с маркировката „СЕ“ продукти за наторяване във всички подкатегории на тази ПФК.

ЧАСТ 1
ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЕТИКЕТИРАНЕ

1. Информационните елементи, изисквани по силата на настоящия регламент трябва да са ясно разграничени от всякакви други информационни елементи.
2. Предоставят се следните информационни елементи:
 - а) определянето на продуктова функционална категория („ПФК“), така, както е посочена в част I на приложение I;
 - б) количеството продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, като се посочва масата или обемът;
 - в) инструкции за предвидената употреба, включително предвидената норма на торене и прицелните растения;
 - г) всяка друга относима информация за мерките, препоръчвани за управление на рисковете за здравето на човека, животните, растенията, за безопасността или околната среда, и
 - д) описание на всички компоненти над 5 % от сухото тегло на продукта в низходящ ред по големина, включително посочване на съответните категории съставни материали („КСМ“), както е посочено в приложение II.
3. Когато в процедурата по оценяване на съответствието е взел участие нотифициран орган, трябва да се посочи идентификационният номер на нотифицирания орган.
4. Когато продуктът за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, съдържа странични животински продукти по смисъла на Регламент (ЕО) № 1069/2009, различни от оборска тор, той трябва е снабден със следната инструкция за ползвателя; „Селскостопанските животни не трябва да се хранят пряко или чрез паша с трева от земя, на която е прилаган продуктът, освен ако коситбата или пашата са извършени след изтичането на период на изчакване от най-малко 21 дни“.
5. Когато продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, съдържа вещество, за което са определени максимално допустими граници на остатъчни вещества за храни и фуражи в съответствие с Регламент (ЕИО) № 315/93, Регламент (ЕО) № 396/2005, Регламент (ЕО) № 470/2009 или Директива 2002/32/ЕО, инструкциите, посочени в точка 2, буква в) трябва да гарантират, че предвидената употреба на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, не води до превишаване на тези граници в храните и фуражите.

6. Определянето на продуктова функционална категория („ПФК“), така, както е посочено в приложение I, не трябва да се означава на продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, който не е преминал успешно оценяване на съответствието съгласно настоящия регламент за тази ПФК.
7. Информационните елементи, различни от изискваните по точки 2—6:
 - а) трябва да не объркват ползвателя, например като посочват, че продуктът има свойства, каквито той не притежава, или като съдържат посланието, че продуктът притежава уникални характеристики, каквито притежават също и сходни продукти;
 - б) трябва да се отнасят до проверими характеристики; и
 - в) не трябва да съдържат твърдения като „устойчив“ или „екологосъобразен“, освен ако подобни твърдения могат обективно да бъдат проверени чрез сравняване с широко разпространени насоки, стандарти или схеми.
8. Изразът „с ниско съдържание на хлориди“ или подобен може да се използва само ако съдържанието на хлорид (Cl^-) е по-малко от 30 g/kg.

ЧАСТ 2

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЕТИКЕТИРАНЕ, СПЕЦИФИЧНИ ЗА ДАДЕН ПРОДУКТ

ПФК 1: Тор

1. Съдържанието на азот (N), фосфор (P) и калий (K) трябва да обяви само когато тези хранителни елементи са налични в продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, в минималното количество, посочено в приложение I за съответната продуктова функционална категория (ПФК).
2. За продуктите за наторяване, които съдържат инхибитори на нитрификацията или уреазата, както е посочено в точки 3 и 4 от категория съставни материали 8 (КСМ 8) в приложение II:
 - а) Етикетът трябва да съдържа думите „инхибитор на нитрификацията“ или „инхибитор на уреазата“, според случая, както и идентификационния номер на нотифицирания орган, който е разгледал оценяването на съответствието на инхибитора на нитрификацията или инхибитора на уреазата.
 - б) Съдържанието на инхибитор на нитрификацията трябва да се посочи като процент от масата на общия азот (N), наличен като амониев (NH_4^+) и карбамиден ($\text{CH}_4\text{N}_2\text{O}$) азот.
 - в) Съдържанието на инхибитор на уреазата трябва да се посочи като процент от масата на общия азот (N), наличен като карбамиден ($\text{CH}_2\text{N}_2\text{O}$) азот.
 - г) Трябва да се предостави техническата информация, която дава на ползвателя възможността да определи нормата и графика на торене в зависимост от отглежданата култура.

ПФК 1(А): Органичен тор

Трябва да са налични следните информационни елементи:

- а) обявените хранителни елементи азот (N), фосфор (P) или калий (K) чрез техните химични символи в реда N-P-K;
- б) обявените хранителни елементи магнезий (Mg), калций (Ca), сяра (S) или натрий (Na) чрез техните химични символи в реда Mg-Ca-S-Na;
- в) цифри, показващи общото съдържание на обявените хранителни елементи азот (N), фосфор (P) или калий (K), последвани от цифри в скоби, показващи общото съдържание на магнезий (Mg), калций (Ca), сяра (S) или натрий (Na),
- г) съдържанието на следните обявени хранителни елементи и други параметри в следния ред и като процент от масата на тора ,
 - общ азот (N)
 - минамално количество органичен азот (N), последвано от описание на произхода на използваната органична материя;
 - азот (N) под формата на амонячен азот;
 - общ фосфорен пентаоксид (P_2O_5),
 - общ калиев оксид (K_2O);
 - магнезиев оксид (MgO), калциев оксид (CaO), серен триоксид (SO_3) и натриев оксид (Na_2O), изразени
 - когато тези хранителни елементи са напълно водоразтворими, само като водоразтворимо съдържание;
 - когато разтворимото съдържание на тези хранителни елементи е поне една четвърт от общото съдържание на тези хранителни елементи, общото съдържание и съдържанието, разтворимо във вода; и
 - в другите случаи, като общо съдържание;
 - обща мед (Cu) и цинк (Zn), ако са със съдържание съответно над 200 и 600 mg/kg сухо вещество;
 - органичен въглерод (C); и
 - сухо вещество.

ПФК 1(Б) Органо-минерален тор

1. Трябва да са налични следните информационни елементи за макроелементите:
 - а) обявените хранителни елементи азот (N), фосфор (P) или калий (K) чрез техните химични символи в реда N-P-K;
 - б) обявените хранителни елементи магнезий (Mg), калций (Ca), сяра (S) или натрий (Na) чрез техните химични символи в реда Mg-Ca-S-Na;
 - в) цифри, показващи общото съдържание на обявените хранителни елементи азот (N), фосфор (P) или калий (K), последвани от цифри в скоби, показващи общото съдържание на магнезий (Mg), калций (Ca), сяра (S) или натрий (Na),

- г) съдържанието на следните обявени хранителни елементи в следния ред и като процент от масата на тора,
- общ азот (N)
 - минимално количество органичен азот (N), последвано от описание на произхода на използваната органична материя;
 - азот (N) под формата на нитритен азот;
 - азот (N) под формата на амонячен азот;
 - азот (N) под формата на карбамиден азот;
 - общ фосфорен пентаоксид (P_2O_5);
 - Водоразтворим фосфорен пентаоксид (P_2O_5), и
 - Фосфорен пентаоксид (P_2O_5) разтворим в неутрален амониев цитрат;
 - когато е наличен мек смлян фосфорит, фосфорен пентаоксид (P_2O_5), разтворим в мравчена киселина;
 - общ калиев оксид (K_2O);
 - водоразтворим калиев оксид (K_2O);
 - магнезиев оксид (MgO), калциев оксид (CaO), серен триоксид (SO_3) и натриев оксид (Na_2O), изразени
 - когато тези хранителни елементи са напълно водоразтворими, само като водоразтворимо съдържание;
 - когато разтворимото съдържание на тези хранителни елементи е поне една четвърт от общото съдържание на тези хранителни елементи, общото съдържание и съдържанието, разтворимо във вода;
 - в другите случаи, като общо съдържание, и
- д) когато е налична уреа (CH_4N_2O) — информация за евентуалното въздействие върху качеството на въздуха от освобождаването на амоняк, дължащо се на използването на торове, и отправяне на покана към ползвателите да прилагат подходящи мерки за намаляване на въздействието.
2. Посочват се следните други елементи като процент от масата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“:
- съдържанието на органичен въглерод (C); и
 - съдържание на сухо вещество.

ПФК 1(Б)(I): Твърд органично-минерален тор

Когато един или повече от микроелементите бор (B), желязо (Fe), кобалт (Co), манган (Mn), мед (Cu), молибден (Mo) и цинк (Zn) са налични в минималното количество, посочено като процент от масата в таблицата по-долу, те

- трябва да се обявят, ако са добавени преднамерено към продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, и

- могат да бъдат обявени в другите случаи:

Микроелемент	Предназначен за употреба върху култури или пасбища	Предназначен за употреба върху цветя
Бор (В)	0,01	0,01
Кобалт (Со)	0,002	Не се прилага
Мед (Cu)	0,01	0,002
Желязо (Fe)	0,5	0,02
Манган (Mn)	0,1	0,01
Молибден (Mo)	0,001	0,001
Цинк	0,01	0,002

Те се обявяват след информацията за макроелементи. Трябва да са налични следните информационни елементи:

- а) посочват се наименованият и химичните символи на обявените микроелементи, изброени в следния ред: бор (В), желязо (Fe), кобалт (Со), манган (Mn), мед (Cu), молибден (Mo) и цинк (Zn), последвани от наименованията на техните противоположно заредени йони;
- б) Общото съдържание на микроелементи, изразено като процент от масата на тора,
 - когато тези хранителни елементи са напълно водоразтворими, само като водоразтворимо съдържание;
 - когато разтворимото съдържание на тези хранителни елементи е поне една четвърт от общото съдържание на тези хранителни елементи, общото съдържание и съдържанието, разтворимо във вода; и
 - в другите случаи — като общо съдържание;
- г) Когато с обявените микроелементи са образувани хелати с хелатни агенти, следният квалификатор след наименованието и химичния идентификатор на микроелемента:
 - „образуван хелат с...“ наименование на хелатния агент или съкращението му, а също и количеството на микроелемента, с който е образуван хелатът, като процент от масата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
- д) когато продуктът за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, съдържа микроелемент(и), образуващ(и) комплекси с комплексобразуващ(и) агент(и)
 - следният квалификатор след наименованието и химичния идентификатор на микроелемента: „образуващ комплекс с...“ и количеството на образуващия комплекс микроелемент като процент

от масата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“; и

– наименование на комплексообразувачия агент или неговото съкращение.

е) Трябва да се добави следната декларация: „Да се използва само при призната нужда. Да не се превишават подходящите норми на торене.“

ПФК 1 (Б)(II) Течен органо-минерален тор

Когато един или повече от микроелементите бор (В), желязо (Fe), кобалт (Co), манган (Mn), мед (Cu), молибден (Mo) и цинк (Zn) са налични в минималното количество, посочено като процент от масата в таблицата по-долу, те

- трябва да се обявят, ако са добавени преднамерено към продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, и
- могат да бъдат обявени в другите случаи:

Микроелемент	Процентно съдържание по маса
Бор (В)	0,01
Кобалт (Co)	0,002
Мед (Cu)	0,002
Желязо (Fe)	0,02
Манган (Mn)	0,01
Молибден (Mo)	0 001
Цинк	0,002

Те се обявяват след информацията за макроелементите. Трябва да са налични следните информационни елементи:

- а) наименованията и химичните символи на обявените микроелементи, изброени в следния ред: бор (В), желязо (Fe), кобалт (Co), манган (Mn), мед (Cu), молибден (Mo) и цинк (Zn) последвани от наименованията на техните противоположно заредени йони;
- б) общото съдържание на микроелементи, изразено като процент от масата на тора,
 - когато тези хранителни елементи са напълно водоразтворими, само като водоразтворимо съдържание;
 - когато разтворимото съдържание на тези хранителни елементи е поне една четвърт от общото съдържание на тези хранителни елементи, общото съдържание и съдържанието, разтворимо във вода; и
 - в другите случаи — като общо съдържание;

- в) Когато с обявените микроелементи са образувани хелати с хелатни агенти, следният квалификатор след наименованието и химичния идентификатор на микроелемента:
- „образуван хелат с...“ наименование на хелатния агент или съкращението му, а също и количеството на микроелемента, с който е образуван хелатът, като процент от масата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
- г) когато продуктът за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, съдържа микроелемент(и), образуващ(и) комплекси с комплексообразуващ(и) агент(и):
- следният квалификатор след наименованието и химичния идентификатор на микроелемента: „образуващ комплекс с...“ и количеството на образуващия комплекс микроелемент като процент от масата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“; и
 - наименование на комплексообразуващия агент или неговото съкращение.
- д) Трябва да е налице следната декларация: „Да се използва само при призната нужда. Да не се превишават подходящите норми на торене.“

ПФК 1(В): Неорганичен тор

ПФК 1 (В)(I) Неорганичен тор с макроелементи

1. Трябва да са налични следните информационни елементи за макроелементите:
 - а) обявените хранителни елементи азот (N), фосфор (P) или калий (K) чрез техните химични символи в реда N-P-K;
 - б) обявените хранителни елементи магнезий (Mg), калций (Ca), сяра (S) или натрий (Na) чрез техните химични символи в реда Mg-Ca-S-Na;
 - в) цифри, показващи общото съдържание на обявените хранителни елементи азот (N), фосфор (P) или калий (K), последвани от цифри в скоби, показващи общото съдържание на магнезий (Mg), калций (Ca), сяра (S) или натрий (Na),
 - г) съдържанието на следните обявени хранителни елементи в следния ред и като процент от тора като маса,
 - общ азот (N);
 - азот (N) под формата на нитритен азот;
 - азот (N) под формата на амонячен азот;
 - азот (N) под формата на карбамиден азот;
 - азот (N) от уреа-формалдехид, изобутилендиуреа, кротонилидендиуреа
 - азот (N) от цианамиден азот;
 - общ фосфорен пентаоксид (P₂O₅);
 - Водоразтворим фосфорен пентаоксид (P₂O₅), и

- фосфорен пентаоксид (P_2O_5) разтворим в неутрален амониев цитрат;
 - когато е наличен мек смлян фосфорит, фосфорен пентаоксид (P_2O_5), разтворим в мравчена киселина;
 - водоразтворим калиев оксид (K_2O);
 - магнезиев оксид (MgO), калциев оксид (CaO), серен триоксид (SO_3) и натриев оксид (Na_2O), изразени
 - когато тези хранителни елементи са напълно водоразтворими, само като водоразтворимо съдържание;
 - когато разтворимото съдържание на тези хранителни елементи е поне една четвърт от общото съдържание на тези хранителни елементи, общото съдържание и съдържанието, разтворимо във вода; и
 - в другите случаи, като общо съдържание, и
- (b) когато е налична уреа (CH_4N_2O) — информация за евентуалното въздействие върху качеството на въздуха от освобождаването на амоняк, дължащо се на използването на торове, и отправяне на покана към ползвателите да прилагат подходящи мерки за намаляване на въздействието.

ПФК 1(B)(I)(a): Твърд неорганичен тор с макроелементи

1. Торът трябва да се етикетира като
 - а) „комплексен“ — когато всяка частица съдържа всички обявени хранителни елементи в обявеното им количество, и
 - б) „смесен“ — в другите случаи.
2. Трябва да се посочи зърнометричния състав на тора, изразен като процент от продукта, който може да премине през сито с определен размер на отворите.
3. Трябва да се посочи формата на частиците на продукта, като се използва едно от следните определения:
 - а) гранула,
 - б) парче,
 - в) прах — когато най-малко 10 % от продукта може да премине през сито с размер на отворите 10 mm —, или
 - г) частици.
4. За торовете с покритие се посочва наименованието на покриващия/те агент/и и процентното съдържание на продуктите за наторяване, върху които е нанесено покритие от всеки покриващ агент/и, като след тази информация се посочва:
 - а) времето на освобождаване в месеци на частта/частите с покритие, следвана от процентното съдържание на хранителните елементи, освободени през това време за всяка част;
 - б) Наименованието на средата (разтворител или субстрат), който е използван при изпитването, извършено от производителя за определяне на времето за освобождаване;

- в) температурата, при която е проведено изпитването;
- г) при продуктите за наторяване, покрити с полимер, се полага следната маркировка: „Скоростта на освобождаване на хранителните елементи може да варира в зависимост от температурата на субстрата. Може да се наложи корекция на наторяването“. и
- д) за торове с покритие от сяра и торове с покритие от сяра(S)/полимер, се полага следната маркировка: „Скоростта на освобождаване на хранителните елементи може да варира в зависимост от температурата на субстрата и биологичната активност. Може да се наложи корекция на наторяването“.

5. Когато един или повече от микроелементите бор (В), желязо (Fe), кобалт (Co), манган (Mn), мед (Cu), молибден (Mo) и цинк (Zn) са налични в минималното количество, посочено като процент от масата по-долу, те

- трябва да се обявят, ако са добавени преднамерено към продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, и
- могат да бъдат обявени в другите случаи:

Микроелемент	Предназначен за употреба върху култури или пасбища	Предназначен за употреба върху цветя
Бор (В)	0,01	0,01
Кобалт (Co)	0,002	Не се прилага
Мед (Cu)	0,01	0,002
Желязо (Fe)	0,5	0,02
Манган (Mn)	0,1	0,01
Молибден (Mo)	0,001	0,001
Цинк	0,01	0,002

Те се обявяват след информацията за макроелементите. Трябва да са налични следните информационни елементи:

- а) наименованията и химичните символи на обявените микроелементи, изброени в следния ред: бор (В), желязо (Fe), кобалт (Co), мед (Cu), манган (Mn), молибден (Mo) и цинк (Zn), последвани от наименованията на техните противоположно заредени йони;
- с) общото съдържание на микроелементи, изразено като процент от масата на тора,
 - когато тези хранителни елементи са напълно водоразтворими, само като водоразтворимо съдържание;
 - когато разтворимото съдържание на тези хранителни елементи е поне една четвърт от общото съдържание на тези хранителни

елементи, общото съдържание и съдържанието, разтворимо във вода; и

- в другите случаи — като общо съдържание;
- б) Когато с обявените микроелементи са образувани хелати с хелатни агенти, следният квалификатор след наименованието и химичния идентификатор на микроелемента:
 - „образуван хелат с...“ наименование на хелатния агент или съкращението му, а също и количеството на микроелемента, с който е образуван хелатът, като процент от масата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
- в) когато продуктът за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, съдържа микроелемент(и), образуващ(и) комплекси с комплексообразуващ(и) агент(и):
 - следният квалификатор след наименованието и химичния идентификатор на микроелемента: „образуващ комплекс с...“ и количеството на образуващия комплекс микроелемент като процент от масата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“; и
 - наименование на комплексообразуващия агент или неговото съкращение.
- г) Трябва да е налице следната декларация: „Да се използва само при призната нужда. Да не се превишават подходящите норми на торене.“

ПФК 1(В)(І)(б): Течен неорганичен тор с макроелементи

1. На етикета трябва да е посочено дали торът е под формата на суспензия или разтвор, като
 - под „суспензия“ се разбира двуфазна дисперсна система, в която твърдите частици се поддържат в суспензия в течната фаза,
 - под „разтвор“ се разбира течност, в която няма твърди частици.
2. Посочва се процентното съдържание на хранителни елементи в проценти от масата или от обема на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
3. Когато един или повече от микроелементите бор (В), кобалт (Со), мед (Сu), желязо (Fe), манган (Mn), молибден (Mo) или цинк (Zn) са налични в минималното количество, посочено като процент от масата по-долу, те
 - трябва да се обявят, ако са добавени преднамерено към продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, и
 - могат да бъдат обявени в другите случаи:

Микроелемент	Процентно съдържание по маса
Бор (В)	0,01
Кобалт (Со)	0,002
Мед (Сu)	0,002

Желязо (Fe)	0,02
Манган (Mn)	0,01
Молибден (Mo)	0,001
Цинк	0,002

Те се обявяват след информацията за макроелементите. Трябва да са налични следните информационни елементи:

- а) наименованията и химичните символи на обявените микроелементи, изброени в следния ред: бор (B), желязо (Fe), кобалт (Co), манган (Mn), мед (Cu), молибден (Mo) и цинк (Zn), последвани от наименованията на техните противоположно заредени йони;
- б) общото съдържание на микроелементи, изразено като процент от масата на тора,
 - когато тези хранителни елементи са напълно водоразтворими, само като водоразтворимо съдържание;
 - когато разтворимото съдържание на тези хранителни елементи е поне една четвърт от общото съдържание на тези хранителни елементи, общото съдържание и съдържанието, разтворимо във вода; и
 - в другите случаи — общото съдържание;
- в) Когато с обявените микроелементи са образувани хелати с хелатни агенти, следният квалификатор след наименованието и химичния идентификатор на микроелемента:
 - „образуван хелат с...“ наименование на хелатния агент или съкращението му, а също и количеството на микроелемента, с който е образуван хелатът, като процент от масата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
- г) когато продуктът за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, съдържа микроелемент(и), образуващ(и) комплекси с комплексообразуващ(и) агент(и):
 - следният квалификатор след наименованието и химичния идентификатор на микроелемента: „образуващ комплекс с...“ и количеството на образуващия комплекс микроелемент като процент от масата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“; и
 - наименование на комплексообразуващия агент или неговото съкращение.
- д) Следната декларация: „Да се използва само при призната нужда. Да не се превишават подходящите норми на торене.“

ПФК 1 (B)(II): Неорганичен тор с микроелементи

1. Обявените микроелементи в продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, трябва да бъдат изброени със своите наименования и химични символи в

следния ред: бор (В), кобалт (Со), мед (Сu), желязо (Fe), манган (Mn), молибден (Mo) и цинк (Zn), последвани от наименованията на техните противоположно заредени йони;

2. Когато с обявените микроелементи са образувани хелати с хелатни агенти, и всеки хелатен агент може да бъде идентифициран и количествено определен и образува хелат най-малко с 1 % водоразтворим микроелемент, следният квалификатор се добавя след наименованието и химичния идентификатор на микроелемента:
 - „образуван хелат с...“ наименование на хелатния агент или съкращението му, а също и количеството на микроелемента, с който е образуван хелатът, като процент от масата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
3. Когато обявеният(те) микроелемент(и) образува комплекс с комплексобразуващ(и) агент(и), след наименованието и химичния идентификатор на микроелемента се добавя следният квалификатор:
 - „образуващ комплекс с...“ и количеството на образуващия комплекс микроелемент като процент от масата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“; и
 - наименование на комплексобразуващия агент или неговото съкращение.
4. Трябва да е налице следната декларация: „Да се използва само при призната нужда. Да не се превишават подходящите норми на торене.“

ПФК 1(В)(II)(а): Еднокомпонентен течен неорганичен тор с микроелементи

1. На етикета трябва да се посочи относимата типология, както е посочена в таблицата в ПФК 1 (В)(II)(а) в част II на приложение I.
2. Общото съдържание на микроелементи трябва да се изрази като процент от масата на тора,
 - когато този микроелемент е напълно водоразтворим — само като водоразтворимо съдържание;
 - когато разтворимото съдържание на този микроелемент е поне една четвърт от общото съдържание на този хранителен елемент — общото съдържание и съдържанието, разтворимо във вода; и
 - в другите случаи — общото съдържание.

ПФК 1(В)(II)(б): Сложен неорганичен тор с микроелементи

1. Микроелементите може да се обявят само ако те са налични в продукта за наторяване в следните количества:

Микроелемент	Без образуване на хелати или комплексни съединения	с образуване на хелати или комплексни съединения
Бор (В)	0,2	Не се прилага
Кобалт (Со)	0,02	0,02

Мед (Cu)	0,5	0,1
Желязо (Fe)	2	0,3
Манган (Mn)	0,5	0,1
Молибден (Mo)	0,02	Не се прилага
Цинк	0,5	0,1

2. Ако продуктът за наторяване е в суспензия или разтвор, на етикета се посочва „в суспензия“, или „в разтвор“, както е подходящо.
3. Общото съдържание на микроелементи трябва да се изрази като процент от масата на тора,
 - а когато тези микроелементи са напълно водоразтворими — само като водоразтворимо съдържание;
 - когато разтворимото съдържание на тези микроелементи е поне една втора от общото съдържание на тези хранителни елементи — общото съдържание и съдържанието, разтворимо във вода; и
 - в другите случаи — общото съдържание.

ПФК 2: МАТЕРИАЛ ЗА ВАРУВАНЕ

Изброените по-долу параметри трябва да се обявят в следния ред:

- Неутрализационно число
- Зърнометричен състав, изразен като процент от продукта, който може да премине през сито с определен размер на отвора.
- Общ СаО, изразен като процент от масата от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
- Общ MgO, изразен като процент от масата от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
- Реакционна способност, освен за оксидна и хидроксидна вар; и
- за шлаки и карбонати от природен произход: метод за определяне на реакционната способност.

ПФК 3: ПОДОБРИТЕЛ НА ПОЧВАТА

Трябва да се обявят следните параметри в следния ред и да се изразят като процент от масата от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“:

- сухо вещество;
- съдържание на органичен въглерод (C);
- общо съдържание на азот (N);
- общо съдържание на фосфорен пентаоксид (P₂O₅);
- общо съдържание на калиев оксид (K₂O);

- общо съдържание на мед (Cu) и цинк (Zn), ако са със съдържание съответно над 200 и 600 mg/kg сухо вещество; както и
- рН.

ПФК 4: РАСТЕЖНА СРЕДА

Параметрите трябва да се обявят в следния ред:

- електропроводимост, освен за минералната вълна;
- рН;
- количество
 - за минералната вълна, количеството се изразява чрез броя и размерите: дължина, височина, ширина,
 - за други предварително оформени растежни среди, то се изразява като размер в поне две измерения, и
 - за други растежни среди то се изразява като общ обем;
- освен за предварително оформени растежни среди, количеството се изразява като обем на материалите с размер на частиците по-голям от 60 mm;
- общ азот (N);
- общ фосфорен пентаоксид (P₂O₅); и
- общ калиев оксид (K₂O);

ПФК 5: АГРОНОМИЧНА ДОБАВКА

За настоящата ПФК се прилагат само общите изисквания за етикетиране.

ПФК 6: РАСТИТЕЛЕН БИОСТИМУЛАТОР

Трябва да са налични следните информационни елементи:

- а) агрегатно състояние;
- б) дата на производство и срок на годност;
- в) условия за съхранение;
- г) начин/и на прилагане;
- д) норма, график (стадий на развитие на растението) и честота на прилагането;
- е) заявено въздействие върху всяко прицелно растение' и
- ж) всеки относими инструкции във връзка с ефикасността на продукта, включително практиките за управление на почвата, торенето с химикали, несъвместимостта с продуктите за растителна защита, препоръчителният размер на разпръскващите дюзи и налягането на разпръскване.

ПФК 6(А): Микробен растителен биостимулатор

Етикетът трябва да съдържа следното изречение: „Микроорганизмите могат да причинят реакции на сенсibiliзиране“

ПФК 7: СМЕСЕН ПРОДУКТ ЗА НАТОРЯВАНЕ

Всички изисквания, приложими към компонентите на продуктите за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, са приложими и към смесения продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, и трябва да се изразяват по отношение на крайния смесен продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.

ЧАСТ 3 ПРАВИЛА ЗА ДОПУСКИТЕ

1. Обявеното съдържание на хранителни елементи или физико-химичните характеристики на продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, могат да се различават от действителните стойности само в съответствие с допуските, установени в настоящата част за съответната продуктова функционална категория. Допуските са предназначени да дават възможност за отклонения при производството, вземането на проби и анализа.
2. Допуските, които са разрешени по отношение на обявените параметри, посочени в настоящата част, са положителни и отрицателни стойности, изразени в проценти от масата.
3. Производителят, вносителят или дистрибуторът не трябва да извлича системно ползи от допуските.
4. Чрез дерогация от параграф 1, действителното съдържание на компонент в маркиран с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване, за който в приложение I или II е посочено минимално или максимално съдържание, никога не може да бъде по-ниско от минималното съдържание или да надвишава максималното съдържание.

ПФК 1: Тор

ПФК 1(А): Органичен тор

	Допуски за обявеното съдържание на хранителен елемент и други обявени параметри
Органичен въглерод (С)	± 20 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 2,0 процентни пункта по абсолютна стойност
Съдържание на сухо вещество	± 5,0 процентни пункта по абсолютна стойност
Общ азот (N)	± 50 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 1,0 процентен пункт по абсолютна стойност
Органичен азот (N)	± 50 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 1,0 процентен пункт по абсолютна стойност
Общ фосфорен пентаоксид (P ₂ O ₅);	± 50 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 1,0 процентен пункт по абсолютна стойност

Общ калиев оксид (K ₂ O);	± 50 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 1,0 процентен пункт по абсолютна стойност
Общ и водоразтворим магнезиев оксид, калциев оксид серен триоксид или натриев оксид	± 25 % относително отклонение от обявената стойност за тези хранителни елементи до най-много 1,5 процентни пункта по абсолютна стойност
Обща мед (Cu)	± 50 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 2,5 процентни пункта по абсолютна стойност
Общ цинк (Zn)	± 50 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 2,0 процентни пункта по абсолютна стойност
Количество	- 5 % относително отклонение от обявената стойност

ПФК 1(Б) Органо-минерален тор

Допуски за обявеното съдържание на формите на неорганичен макроелемент						
N	P ₂ O ₅	K ₂ O	MgO	CaO	SO ₃	Na ₂ O
± 25 % от обявената стойност за наличните форми на хранителни елементи до най-много 2 процентни пункта по абсолютна стойност			± 25 % относително отклонение от обявената стойност за тези хранителни елементи до най-много 1,5 процентни пункта по абсолютна стойност		± 25 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 0,9 процентни пункта по абсолютна стойност	

Торове с микроелементи	Допуски за обявеното съдържание на формите на микроелемент
Концентрация по-ниска или равна на 2 %	± 20 % от обявената стойност
Концентрация между 2,1% и 10%	± 0,3 процентни пункта по абсолютна стойност
Концентрация по-голяма от 10 %	± 1,0 процентен пункт по абсолютна стойност

Органичен въглерод: ± 20 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 2,0 процентни пункта по абсолютна стойност

Органичен азот: ± 50 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 1,0 процентен пункт по абсолютна стойност

Обща мед (Cu) $\pm 50\%$ относително отклонение от обявената стойност до най-много 2,5 процентни пункта по абсолютна стойност

Общ цинк (Zn) $\pm 50\%$ относително отклонение от обявената стойност до най-много 2,0 процентни пункта по абсолютна стойност

Съдържание на сухо вещество: $\pm 5,0$ процентни пункта по абсолютна стойност

Количество: -5% относително отклонение от обявената стойност

ПФК 1 (В) Неорганичен тор

ПФК 1 (В)(I) Неорганичен тор с макроелементи

Допуски за обявеното съдържание на формите на макроелементи						
N	P ₂ O ₅	K ₂ O	MgO	CaO	SO ₃	Na ₂ O
$\pm 25\%$ от обявената стойност до най-много 2 процентни пункта по абсолютна стойност			$\pm 25\%$ от обявената стойност до най-много 1,5 процентни пункта по абсолютна стойност			$\pm 25\%$ от обявената стойност до най-много 0,9 процентни пункта по абсолютна стойност

Зърнометричен състав $\pm 10\%$ относително отклонение, приложимо към обявеното процентно съдържание на материал, преминаващ през сито с определен размер на отвора

Количество: $\pm 5\%$ относително отклонение от обявената стойност

ПФК 1 (В)(II): Неорганичен тор с микроелементи

Торове с микроелементи	Допуски за обявеното съдържание на формите на микроелемент
Концентрация по-ниска или равна на 2 %	$\pm 20\%$ от обявената стойност
Концентрация между 2,1% и 10%	$\pm 0,3$ процентен пункт по абсолютна стойност
Концентрация по-голяма от 10 %	$\pm 1,0$ процентен пункт по абсолютна стойност

Количество: $\pm 5\%$ относително отклонение от обявената стойност

ПФК 2: МАТЕРИАЛ ЗА ВАРУВАНЕ

	Допуски за обявения параметър
Неутрализиционно число	± 3
Зърнометричен състав	$\pm 10\%$ относително отклонение, приложимо към обявеното процентно съдържание на материал, преминаващ

	през сито с определен размер на отвора
Общ калциев оксид	± 3 процентни пункта по абсолютна стойност
Общ магнезиев оксид Концентрация под 8 % Концентрация между 8 и 16 % Концентрация по-висока или равна на 16 %	± 1,0 процентен пункт по абсолютна стойност ± 2,0 процентни пункта по абсолютна стойност ± 3,0 процентни пункта по абсолютна стойност
Реакционна способност	± 15 процентни пункта по абсолютна стойност
Количество	- 5 % относително отклонение, приложимо към обявената стойност

ПФК 3: ПОДОБРИТЕЛ НА ПОЧВАТА

Форми на на обявения хранителен елемент и други обявени критерии за качество	Допуски за обявения параметър
pH	± 0,7 към момента на производство ± 1,0 в който и да било момент във веригата на дистрибуция
Органичен въглерод (C)	± 10 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 1,0 процентен пункт по абсолютна стойност
Общ азот (N)	± 20 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 1,0 процентен пункт по абсолютна стойност
Общ фосфорен пентаоксид (P ₂ O ₅);	± 20 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 1,0 процентен пункт по абсолютна стойност
Общ калиев оксид (K ₂ O);	± 20 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 1,0 процентен пункт по абсолютна стойност
Сухо вещество	± 10 % относително отклонение от обявената стойност
Количество	- 5 % относително отклонение от обявената стойност към момента на производство - 25 % относително отклонение от обявената стойност в който и да било момент във веригата на дистрибуция

Въглерод (C) org /Азот (N) org	± 20 % относително отклонение от обявената стойност до най-много 2,0 процентни пункта по абсолютна стойност
Зърнометричен състав	± 10 % относително отклонение, приложимо към обявеното процентно съдържание на материал, преминаващ през сито с определен размер на отвора

ПФК 4: РАСТЕЖНА СРЕДА

Форми на обявения хранителен елемент и други обявени критерии за качество	Допуски за обявения параметър
Електропроводимост	± 50 % относително отклонение към момента на производство ± 75 % относително отклонение в който и да било момент във веригата на дистрибуция
pH	± 0,7 към момента на производство ± 1,0 в който и да било момент във веригата на дистрибуция
Количество, изразено като обем (литри или m ³)	- 5 % относително отклонение към момента на производство - 25 % относително отклонение в който и да било момент във веригата на дистрибуция
Определяне на количеството (обема) на материали с размер на частиците по-голям от 60 mm	- 5 % относително отклонение към момента на производство - 25 % относително отклонение в който и да било момент във веригата на дистрибуция
Определяне на количеството (обем) на предварително оформена растежна среда	- 5 % относително отклонение към момента на производство - 25 % относително отклонение в който и да било момент във веригата на дистрибуция
Водоразтворим азот (N)	± 50 % относително отклонение към момента на производство ± 75 % относително отклонение в който и да било момент във веригата на дистрибуция
Водоразтворим фосфорен пентаоксид (P ₂ O ₅), и	± 50 % относително отклонение към момента на производство ± 75 % относително отклонение в който и да било момент във веригата на дистрибуция
Водоразтворим калиев оксид (K ₂ O);	± 50 % относително отклонение към момента на производство

	± 75 % относително отклонение в който и да било момент във веригата на дистрибуция
--	--

ПФК 6: РАСТИТЕЛЕН БИОСТИМУЛАТОР

Заявено съдържание в g/kg или g/l при 20 °C	Разрешени допуски
До 25	± 15% относително отклонение за ПФК 6 ± 15% относително отклонение, когато растителните биостимулатори са смесени с други продукти за наторяване, спадащи към ПФК 7, маркирани с маркировката „СЕ“;
Повече от 25 до 100	± 10% относително отклонение
Повече от 100 до 250	± 6 % относително отклонение
Повече от 250 до 500	± 5 % относително отклонение
Над 500	± 25g/kg или ± 25g/l

ПРИЛОЖЕНИЕ IV
Процедури за оценяване на съответствието

ЧАСТ 1

ПРИЛОЖИМОСТ НА ПРОЦЕДУРИТЕ ЗА ОЦЕНЯВАНЕ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

В настоящата част се определя приложимостта на посочените в част 2 от настоящото приложение модули на процедурата за оценяване на съответствието по отношение на продуктите за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, в зависимост от техните категории съставни материали, посочени в приложение II („КСМ“), и техните продуктови функционални категории, посочени в приложение I („ПФК“)

1. ПРИЛОЖИМОСТ НА ВЪТРЕШНИЯ ПРОИЗВОДСТВЕН КОНТРОЛ (МОДУЛ А)

1. Модул А може да се използва за продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, съставен единствено от една или повече
 - а) Суровинни вещества или смеси, както е определено в КСМ 1,
 - б) ферментационни продукти от енергийни култури, както е определено в КСМ 4,
 - в) странични продукти от хранителната промишленост, както е определено в КСМ 6,
 - г) микроорганизми, както е определено в КСМ 7,
 - д) агрономични добавки, както е определено в КСМ 8, или
 - е) полимери с хранителни елементи, както е определено в КСМ 9.
2. Модул А може също да се използва за смесен продукт за наторяване, както е определено в КСМ 7.
3. Чрез дерогация от точки 1 и 2, модул А не трябва да се използва при
 - а) еднокомпонентен или сложен твърд неорганичен амониено-нитратен тор с високо съдържание на азот с макроелементи, съгласно определеното в ПФК 1(В)(I)(a)(i-ii)(А), или смесен продукт за наторяване, съдържащ такъв продукт,
 - б) инхибитор на нитрификацията, както е определен в ПФК 5 (А)(I),
 - в) инхибитор на уреазата, както е определен в ПФК 5 (А)(II), или
 - г) растителен биостимулатор, както е определен в ПФК 6,

2. ПРИЛОЖИМОСТ НА ВЪТРЕШЕН ПРОИЗВОДСТВЕН КОНТРОЛ С НАДЗОР НА ИЗПИТВАНЕТО НА ПРОДУКТА (МОДУЛ А1);

Модул А1 трябва да се използва при еднокомпонентен или сложен твърд неорганичен амониено-нитратен тор с високо съдържание на азот с макроелементи, съгласно определението в ПФК 1(В)(I)(a)(i-ii)(А), или смесен продукт за наторяване, както е определен в ПФК 7 съдържащ такъв продукт.

3. ПРИЛОЖИМОСТ НА ИЗСЛЕДВАНЕ НА ТИПА НА ЕС (МОДУЛ Б) И СЪОТВЕТСТВИЕ НА ТИПА ВЪЗ ОСНОВА НА ВЪТРЕШНИЯ ПРОИЗВОДСТВЕН КОНТРОЛ (МОДУЛ В)

1. Модул Б в комбинация с модул В може да се използва за продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, съставен единствено от един или повече видове
 - а) непреработени или механично преработени растения, части от растения или извлеци от растения, както е посочено в КСМ 2,
 - б) други полимери, освен полимери с хранителни елементи, както е определено в КСМ 10,
 - в) някои странични животински продукти, както е определено в КСМ 11, или
 - г) КСМ, които са допустими за модул А съгласно подточка 1 от точка 1 относно приложимостта на посочения модул.
2. Модул В и модул В могат също да се използват по отношение на
 - а) инхибитора на нитрификацията, както е определен в ПФК 5 (А)(I),
 - б) инхибитора на уреазата, както е определен в ПФК 5 (А)(II), или
 - в) растителния биостимулатор, както е определен в ПФК 6, и
 - г) продукт, допустим за модул А съгласно подточка 2 от точка 1 относно приложимостта на посочения модул.
3. Чрез дерогация от точки 1 и 2, модул Б и модул В не трябва да се използват по отношение на еднокомпонентен или сложен твърд неорганичен амониево-нитратен тор с високо съдържание на азот с макроелементи, съгласно определението в ПФК 1(В)(I)(а)(i-ii)(А), или смесен продукт за наторяване, съдържащ такъв продукт.
4. **ПРИЛОЖИМОСТ НА ОСИГУРЯВАНЕ НА КАЧЕСТВОТО НА ПРОЦЕСА НА ПРОИЗВОДСТВО (МОДУЛ Г1);**
 1. Модул Г1 може да се използва за всеки продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“.
 2. Чрез дерогация от точка 1, модул Г1 не трябва да се използва по отношение на еднокомпонентен или сложен твърд неорганичен амониево-нитратен тор с високо съдържание на азот с макроелементи, съгласно определението в ПФК 1(В)(I)(а)(i-ii)(А), или смесен продукт за наторяване, съдържащ такъв продукт.

ЧАСТ 2

ОПИСАНИЕ НА ПРОЦЕДУРИ ЗА ОЦЕНЯВАНЕ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

МОДУЛ А — ВЪТРЕШЕН ПРОИЗВОДСТВЕН КОНТРОЛ

1. Описание на модула

1. Вътрешен производствен контрол е процедурата за оценяване на съответствието, чрез която производителят изпълнява задълженията си, предвидени по точки 2, 3 и 4 по-долу и осигурява и декларира на своя отговорност, че съответните продукти за наторяване, маркирани с

маркировката „СЕ“, отговарят на изискванията на настоящия регламент, приложими към тях.

2. Техническа документация

2.1 Техническата документация се изготвя от производителя. Документацията позволява да се оцени съответствието на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, с приложимите изисквания и включва съответния анализ и оценка на риска/рисковете.

2.2 В техническата документация се определят приложимите изисквания и обхватът дотолкова, доколкото е необходимо за нуждите на оценяването, проектирането, производството и употребата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“. Техническата документация съдържа най-малко следните елементи:

- а) общо описание на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
- б) идеен проект и производствени чертежи и схеми,
- в) описания и обяснения, необходими за разбиране на тези чертежи и схеми и за употребата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
- г) списък на хармонизираните стандарти, приложени изцяло или частично, данните за които са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, и в случаите, когато тези хармонизирани стандарти не са били приложени — описания на решенията, приети за изпълнение на съществените изисквания по настоящия регламент, включително списък на общите спецификации или други подходящи приложени технически спецификации. при частично приложени хармонизирани стандарти, техническата документация посочва частите, които са приложени,
- д) резултати от извършените проектни изчисления, проведените изследвания и др., и
- е) протоколи от изпитванията.

3. Производство

3. Производителят взема всички необходими мерки производственият процес и неговото наблюдение да осигурят съответствието на произвежданите продукти за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, с техническата документация, посочена в точка 2 по-горе, и с изискванията на настоящия регламент, приложими към тях.

4. Маркировка „СЕ“ и декларация за съответствие с изискванията на ЕС

4.1. Производителят нанася маркировката „СЕ“ върху всеки отделен продукт за наторяване, които отговаря на приложимите изисквания на настоящия регламент.

4.2. Производителят съставя писмена декларация за съответствие с изискванията на ЕС за всяка партида продукти за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, и я съхранява заедно с техническата документация на разположение на националните органи в продължение на 10 години след пускането на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, на пазара. Декларацията за

съответствие с изискванията на ЕС идентифицира продукта, маркиран с маркировката „СЕ“, за който е съставена.

4.3. Всеки продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, се придружава от копие на декларацията за съответствие с изискванията на ЕС.

5. Упълномощен представител

5. Задълженията на производителя по точка 4 по-горе могат да бъдат изпълнявани от негов упълномощен представител, от негово/нейно име и на негова/нейна отговорност, при условие че са посочени в пълномощието.

Модул А1 — ВЪТРЕШЕН ПРОИЗВОДСТВЕН КОНТРОЛ С НАДЗОР НА ИЗПИТВАНЕТО НА ПРОДУКТА

1. Описание на модула

1. Вътрешен производствен контрол с надзор на изпитването на продукта е процедурата за оценяване на съответствието, чрез която производителят изпълнява задълженията си, предвидени по точки 2, 3 и 4 по-долу и осигурява и декларира на своя отговорност, че засегнатите продукти за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, отговарят на изискванията на настоящия регламент, приложими към тях.

2. Техническа документация

2.1. Техническата документация се изготвя от производителя. Документацията позволява да се оцени съответствието на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, с приложимите изисквания и включва адекватен анализ и оценка на риска/рисковете.

2.2. В техническата документация се определят приложимите изисквания и обхватът дотолкова, доколкото е необходимо за нуждите на оценяването, проектирането, производството и употребата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“. Техническата документация съдържа, когато е приложимо, най-малкото следните елементи:

- а) общо описание на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
- б) идеен проект и производствени чертежи и схеми,
- в) описания и обяснения, необходими за разбиране на тези чертежи и схеми и за употребата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
- г) наименованията и адресите на производствените обекти, в които се произвеждат продуктът и основните му компоненти, и на операторите на тези обекти
- д) списък на хармонизираните стандарти, приложени изцяло или частично, данните за които са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, и в случаите, когато тези хармонизирани стандарти не са били приложени — описания на решенията, приети за изпълнение на съществените изисквания за безопасност на настоящия регламент, включително списък на общите спецификации или други подходящи приложени технически спецификации. при частично приложени

хармонизирани стандарти, техническата документация посочва частите, които са приложени,

- е) резултати от извършените проектни изчисления, проведените изследвания и др., и
- ж) протоколи от изпитванията.

3. Производство

- 3. Производителят взема всички необходими мерки производственият процес и неговото наблюдение да осигурят съответствието на произведените продукти за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, с техническата документация, посочена в точка 2 по-горе, и с изискванията на настоящия регламент.

4. Проверки на продукта за задържане на масла и устойчивост на детонация

- 4. Циклите и изпитването, посочени в точки 4.1—4.3 по-долу трябва да се извършват върху представителна проба от продукта най-малко на всеки 3 месеца от името на производителя, за да се провери съответствието с
 - а) изискването за задържане на масла, посочено в точка 4 от ПФК 1(B)(I)(a)(i-ii)(A) в приложение I към настоящия регламент, и
 - б) изискването за устойчивост на детонация, посочено в точка 5 от ПФК 1(B)(I)(a)(i-ii)(A) в приложение I към настоящия регламент

Изпитванията се провеждат на отговорността на нотифициран орган, избран от производителя.

- 4.1. *Термични цикли преди изпитването за съответствие с изискването относно задържането на масла, посочено в точка 4 от ПФК 1(B)(I)(a)(i-ii)(A) в приложение I*

4.1.1. Принцип и определение

- 4.1.1. В ерленмайерова колба се нагрява пробата от температура на околната среда до 50 °C и се поддържа тази температура в продължение на два часа (фаза при 50 °C). След това пробата се охлажда до достигане на температура 25 °C и се поддържа тази температура в продължение на два часа (фаза при 25 °C). Двете последователни фази при 50 °C и 25 °C образуват един термичен цикъл. След подлагане на два термични цикъла, пробата за изпитване се държи при температура 20 °C (± 3 °C) за определяне на стойността на задържане на масла.

4.1.2. Апаратура

- 4.1.2. Обичайна лабораторна апаратура, по-конкретно:

- а) водни бани, термостатирани на 25 (± 1) и 50 (± 1) °C съответно,
- б) ерленмайерови колби с индивидуален обем 150 ml.

4.1.3. Процедура

- 4.1.3.1. Поставя се всяка проба от 70 (± 5) g в ерленмайерова колба, която след това се затваря със запушалка.
- 4.1.3.2. На всеки два часа колбата се премества от банята 50 °C в банята 25 °C и обратно.
- 4.1.3.3. Поддържа се постоянна температура на водата във всяка баня и се поддържа в движение чрез бързо разбъркване, за да се осигури водното ниво да е над

ниво на пробата. Запушалката се предпазва от кондензация с калпаче от порест каучук.

4.2. *Термични цикли преди изпитването за устойчивост на детонация, посочено в точка 5 от ПФК 1(B)(I)(a)(i-ii)(A) в приложение I*

4.2.1. *Принцип и определение*

4.2.1. Пробата се нагрява във водонепроницаема камера от температура на околната среда до 50 °C и тази температура се поддържа в продължение на един час (фаза при 50 °C). След това пробата се охлажда до достигане на температура 25 °C и се поддържа тази температура в продължение на един час (фаза при 25 °C). Двете последователни фази при 50 °C и 25 °C образуват един термичен цикъл. След подлагане на изисквания брой термични цикли, пробата за изпитване се поддържа при температура 20 °C (± 3 °C) до изпитването за устойчивост на детонация.

4.2.2. *Апаратура*

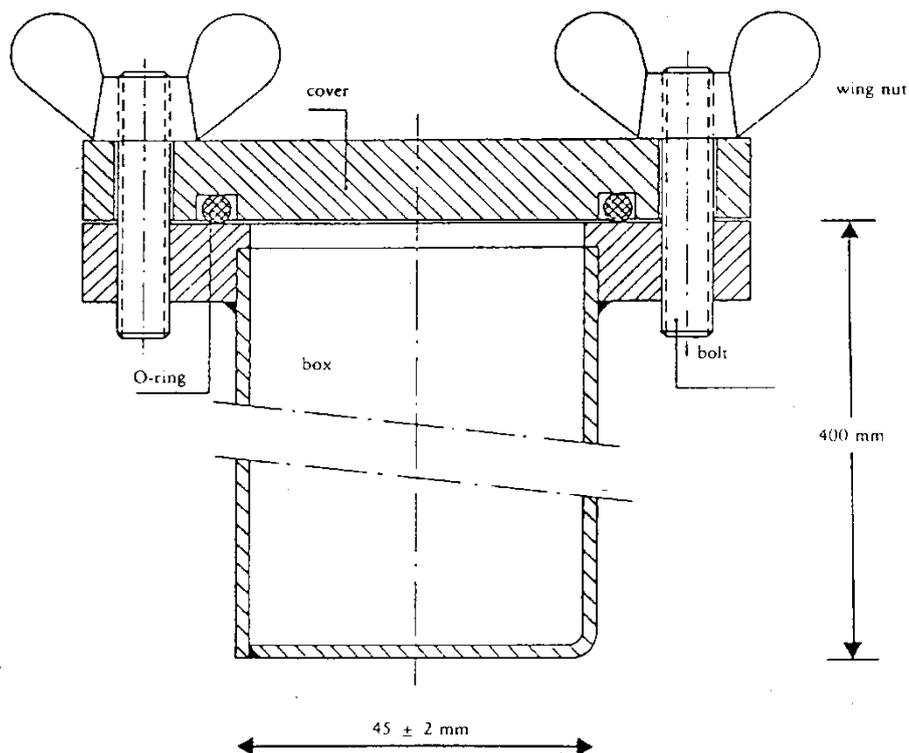
а) Водна баня, термостатирана в температурен диапазон 20 до 51 °C с минимална скорост на нагряване и охлаждане 10 °C /час или две водни бани, една термостатирана на температура 20 °C, а другата на 51 °C. Водата в банята/баните се разбърква непрекъснато; обемът на ваните за водна баня следва да бъде достатъчно голям, за да гарантира свободната циркулация на водата.

б) Камера от неръждаема стомана, изцяло водонепроницаема и снабдена с термодвойка в центъра. Външната ширина на кутията е 45 (± 2) mm и дебелината на стената е 1,5 mm (виж фигура 1). Височината и дължината на камерата могат да се изберат така, че да подходат на размерите на водната баня, например дължина 600 mm, височина 400 mm.

4.2.3. *Процедура*

4.2.3. Постава се количество тор, достатъчно за единична детонация в камерата и се затваря капакът. Постава се кутията във водната баня. Водата се нагрява до 51 °C и се измерва температурата в центъра на пробата тор. Един час след като температурата в центъра достигне 50 °C, водата се охлажда. Един час след като температурата в центъра достигне 25 °C, водата се нагрява, за да започне вторият цикъл. При две бани камерата се прехвърля в другата баня след всеки период на нагряване/охлаждане.

Фигура 1

4.3. Изпитване за устойчивост на детонация, посочено в точка 5 съгласно ПФК 1(B)(I)(a)(i-ii)(A) в приложение I

4.3.1. Описание

4.3.1.1. Изпитването трябва да се извършва с представителна проба от продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“. Преди да се изпита за устойчивост на детонация, цялата маса на пробата трябва да бъде подложена на пет термични цикъла, отговарящи на условията на точка 4.2 по-горе.

4.3.1.2. Продуктът за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“ трябва да бъде подложен на изпитване за устойчивост на детонация в хоризонтална стоманена тръба при следните условия:

- а) безшевна стоманена тръба,
- б) дължина на тръбата: най-малко 1000 mm,
- в) номинален външен диаметър: най-малко 114 mm,
- г) номиналната дебелина на стената: най-малко 5 mm,
- д) възпламенител: типът и масата на избрания възпламенител трябва да бъдат такива, че максимално да се увеличи детонационното налягане, приложено на пробата, за да се определи нейната чувствителност на предаването на детонация,
- е) Температура при изпитването: 15—25 °C
- ж) оловни цилиндри за откриване на детонация: диаметър 50 mm и височина 100 mm,

- з) поставени на интервали 150 mm и поддържащи тръбата в хоризонтално положение. Изпитването трябва да се извърши два пъти. Изпитването се смята за завършено, ако при двете изпитвания един или повече от поддържащите оловни цилиндри е разрушен по-малко от 5%.

4.3.2. Принцип

4.3.2. Пробата за изпитване се затваря в стоманена тръба и се подлага на детонационен удар от взривен междинен инициращ заряд. Разпространението на детонацията се определя от степента на разрушаване при свиване на оловните цилиндри, върху които тръбата лежи хоризонтално по време на изпитването.

4.3.3. Материали

- а) Пластичен експлозив, съдържащ 83 до 86% пентрит
- Плътност: 1500—1600 kg/m³
 - Скорост на детонация: 7300—7700 m/s
 - Маса: 500 (± 1) g
- б) Седем дължини гъвкав детонационен шнур с неметално покритие (кожух)
- Маса на запълващото вещество: 11—13 g/m
 - Дължина на всяко парче детонационен шнур: 400 (± 2) mm
- в) Пресована гранула от вторичен експлозив с вдлъбнатина за поставяне на детонатор.
- Експлозив: хексоген/восък 95/5 или тетрил, или подобен вторичен експлозив със или без добавен графит.
 - Плътност: 1500—1 600 kg/m³
 - Диаметър: 19—21 mm
 - Височина: 19—23 mm
 - Централно разположена вдлъбнатина за детонатора: диаметър 7—7,3 mm, дълбочина 12 mm.
- г) Безшевна стоманена тръба, както е специфицирана в ISO 65 – 1981 – “Тежки серии”, с номинални размери DN 100 (4”)
- външен диаметър: 113,1—115,0 mm
 - Дебелина на стената: 5,0—6,5 mm
 - Дължина: 1005 (± 2) mm
- д) Дънна плоча
- Материал: стомана с добри заваряващи свойства
 - Размери: 160 × 160 mm
 - Дебелина: 5—6 mm.
- е) Шест оловни цилиндъра
- Диаметър: 50 (± 1) mm

- Височина: 100—101 mm
 - Материали: рафинирано (пречистено) олово, чистота най-малко 99,5 %.
- ж) Стоманен блок
- Дължина: най-малко 1000 mm
 - Широчина: най-малко 150 mm
 - Височина: най-малко 150 mm
 - Маса: най-малко 300 kg, ако няма твърда основа на стоманения блок.
- з) Пластмасов или картонен цилиндър за заряда на възпламенителя
- Дебелина на стената: 1,5—2,5 mm
 - Диаметър: 92—96 mm
 - Височина: 64—67 mm.
- и) Детонатор (електрически или неелектрически) с иницираща сила 8 до 10
- й) Дървен диск
- Диаметър: 92—96 mm. Диаметърът трябва да пасва с вътрешния диаметър на пластмасовия или картонния цилиндър (буква з) по-горе)
 - Дебелина: 20 mm
- к) Дървен прът със същите размери като детонатора (буква й) по-горе)
- л) Шивашки карфици (максимална дължина 20 mm)

4.3.4. Процедура

4.3.4.1. Приготвяне на заряда на възпламенителя за поставяне в стоманената тръба

4.3.4.1. В зависимост от наличното оборудване, експлозивът може да бъде инициран чрез заряда на възпламенителя или

- чрез седемточково едновременно инициране, както е посочено в точка 4.3.4.1.1. по-долу или
- чрез централно инициране от пресована гранула, както е посочено в точка 4.3.4.1.2. по-долу.

4.3.4.1.1. Седемточково едновременно инициране

4.3.4.1.1. Зарядът на възпламенителя, готов за използване, е показан на фигура 2 по-долу.

4.3.4.1.1.1. В дървения диск (буква й) в точка 4.3.3 по-горе) се пробиват отвори, успоредни на оста на диска, през центъра и през шест точки, симетрично разпределени по концентричен кръг с диаметър 55 mm. Диаметърът на отворите трябва да бъде 6 до 7 mm (виж сечение А-В на фигура 2), в зависимост от диаметъра на използвания детонационен шнур (буква б) в точка 4.3.3 по-горе).

4.3.4.1.1.2. Отрязват се седем дължини от гъвкавия детонационен шнур (буква б) в точка 4.3.3 по-горе), всяка с дължина 400 mm, като се избягват загуби на експлозив в краищата чрез гладко срязване и незабавно уплътняване на отрязаните краища с леплива лента. Седемте парчета детонационен шнур се прекарват през седемте отвора на дървения диск (буква й) в точка 4.3.3 по-горе), така че краищата им да се показват на няколко сантиметра от другата страна на диска. След това се забива малка шивашка карфица (буква л) в точка 4.3.3 по-горе) напречно на текстилния кожух на всяка отрязана дължина от детонационния шнур на разстояние от 5 до 6 mm от края му и се залепя лепливата лента от външната страна на отрязаните дължини от шнур като ивица с ширина 2 cm непосредствено до карфицата. Накрая се изтегля подългата част от шнура, така че карфицата да се допре до дървения диск.

4.3.4.1.1.3. Пластичният експлозив се оформя (буква а) в точка 4.3.3 по-горе) като цилиндър с диаметър 92 до 96 mm, в зависимост от диаметъра на цилиндъра (буква з) в точка 4.3.3 по-горе). Цилиндърът се поставя изправен на хоризонтална повърхност и се вкарва оформеният експлозив. След това се поставя дървеният диск¹⁷, носещ седемте отрязъка детонаторен шнур отгоре на цилиндъра и се натиска надолу върху експлозива. Регулира се височината на цилиндъра (64 до 67 mm), така че неговият горен ръб да не излиза извън нивото на дървото. Накрая цилиндърът се фиксира към дървения диск с телбод или малки гвоздеи, по цялата обиколка

4.3.4.1.1.4. Свободните краища на седемте отрязани дължини детонационен шнур се групират около обиколката на дървената пръчка (буква к) в точка 4.3.3 по-горе), така че техните краища да бъдат наравно с равнина, перпендикулярна на пръчката. Те се задържат като сноп около пръчката с помощта на леплива лента¹⁸.

4.3.4.1.2. *Централно иницизиране с пресована гранула*

4.3.4.1.2. Зарядът на възпламенителя, готов за използване, е показан на фигура 3.

4.3.4.1.2.1. *Приготвяне на пресована гранула*

4.3.4.1.2.1. Като се вземат необходимите предпазни мерки 10 g вторичен експлозив (буква в) в точка 4.3.3 по-горе) се поставят в матрица с вътрешен диаметър от 19 до 21 mm и се пресоват до точните размери и плътност. (отношението диаметър: височина трябва да бъде около 1:1). В центъра на дъното на матрицата се намира издатина с височина 12 mm и диаметър 7,0 до 7,3 mm (в зависимост от диаметъра на използвания детонатор), която образува в пресованата гранула цилиндрично гнездо за последващо вмъкване на детонатора.

4.3.4.1.2.2. *Приготвяне на заряда за възпламенителя*

4.3.4.1.2.2. Пластичният експлозив (буква а) в точка 4.3.3 по-горе) се поставя в цилиндъра (буква з) в точка 4.3.3 по-горе), стоящ изправен на хоризонтална повърхност, след това се притиска надолу с дървена матрица, за да се придаде на експлозива цилиндрична форма с вдлъбнатина в центъра. Пресованата гранула се вкарва в тази вдлъбнатина. Цилиндрично оформеният експлозив, съдържащ пресованата гранула, се покрива с дървен диск (буква й) в точка

¹⁷ Диаметърът на диска трябва винаги да съответства на вътрешния диаметър на цилиндъра.

¹⁸ Забележка: Когато шестте периферни отрязъка шнур са стегнати след сглобяване, централният шнур трябва да остане леко хлабав.

4.3.3 по-горе) с централен отвор с диаметър 7,0 до 7,3 mm за вкарване на детонатора. Дървеният диск и цилиндърът се свързват по диагонал с лепяща лента. Осигурява се съосност на отвора, пробит в диска, и вдлъбнатината в пресованата гранула чрез вкарване на дървената пръчка (буква к) в точка 4.3.3 по-горе).

4.3.4.2. *Приготвяне на стоманените тръби за детонационни изпитвания*

4.3.4.2. В единия край на стоманената тръба (буква г) в точка 4.3.3 по-горе) се пробиват два диаметрално противоположни отвора с диаметър 4 mm перпендикулярно през страничната стена на разстояние 4 mm от края. Заварява се челно дънната плоча (буква д) в точка 4.3.3 по-горе) на противоположния край на тръбата, като ъгълът между дънната плоча и стената на тръбата се запълва по цялата обиколка на тръбата със заварен метал.

4.3.4.3. *Пълнене и зареждане на стоманената тръба*

4.3.4.3. Вж. фигури 2 и 3.

4.3.4.3.1. Изпитваната проба, стоманената тръба и зарядът на възпламенителя се кондиционират на температура от 20 (± 5)°C. За две изпитвания на устойчивост на детонация са необходими 16 — 18 kg от пробата за изпитване.

4.3.4.3.2.1 Тръбата се поставя изправена върху нейното квадратно дъно върху твърда плоска повърхнина, за предпочитане бетон. Тръбата се напълва до около една трета от нейната височина с пробата за изпитване и се пуска от 10 см вертикално на пода пет пъти, за да се уплътнят частиците или гранулите, колкото е възможно по-плътнo в тръбата. За да се ускори уплътняването, между отделните пускания се предизвикват вибрации на тръбата чрез удряне на страничната стена с чука с маса 750 до 1000 g , като общо се правят 10 повторения.

4.3.4.3.2.2. Този метод за зареждане се повтаря с още една порция от пробата за изпитване. Накрая трябва да се добави още материал от пробата по такъв начин, че след уплътняване чрез вдигане и пускане на тръбата 10 пъти и общо 20 ритмични удара с чука, зарядът да запълни тръбата до разстояние 70 mm от нейния отвор.

4.3.4.3.2.3 Височината на запълване с проба за изпитване трябва да бъде регулирана, така че зарядът на възпламенителя (посочен по-горе в точка 4.3.4.1.1. или 4.3.4.1.2), който трябва да се вкара по-късно, да бъде в непосредствен контакт с пробата по цялата ѝ повърхност.

4.3.4.3.3. Вкарва се зарядът на възпламенителя в тръбата, така че да е в контакт с пробата. горната повърхност на дървения диск трябва да бъде 6 mm под края на тръбата. Осигурява се сигурен плътен контакт между експлозива и пробата за изпитване чрез добавка и отстраняване на малки количества от пробата. Както е показано на фигури 2 и 3, през отворите близо до края на тръбата трябва да се вкарат шплентове и техните краища да се разтворят срещу тръбата.

4.3.4.4. *Разполагане на стоманената тръба и оловните цилиндри (вж. фигура 4)*

4.3.4.4.1. Основите на оловните цилиндри (буква е) в точка 4.3.3 по-горе) се номерират от 1 до 6. Правят се шест отметки на 150 mm една от друга по централната линия на стоманения блок (4.3.7), лежащ на хоризонтална основа, с първа отметка най-малко 75 mm от ръба на блока. Поставя се изправен

оловен блок на всяка от тези отметки, като основата на всеки блок е центрирана върху съответната отметка.

4.3.4.4.2. Стоманената тръба, приготвена съгласно 4.3.4.3., се поставя хоризонтално върху оловните цилиндри, така че оста на тръбата да е успоредна на централната линия на стоманения блок и завареният край на тръбата да се издава на 50 mm след оловен цилиндър № 6. За да не се претъркала тръбата, се вкарват малки дървени клинове между горната част на оловните цилиндри и стената на тръбата (по един от всяка страна) или се поставя дървена кръстачка между тръбата и стоманения блок.

Забележка: Трябва да се провери дали тръбата е в контакт с всичките шест оловни цилиндъра. Леко изкривяване на повърхността на тръбата може да се компенсира чрез завъртане на тръбата около нейната надлъжна ос. Ако някой от оловните цилиндри е твърде висок, той се почуква внимателно с чук до достигане на изискваната височина.

4.3.4.5. Подготовка за детонация

4.3.4.5.1. Апаратурата съгласно 4.3.4.4 се поставя в бункер или в подходящо подготвена подземна площадка (например, мина или тунел). Трябва да се осигури температурата на стоманената тръба да се поддържа равна на $20 (\pm 5)$ °C преди детонацията.

Забележка: Ако няма на разположение такива площадки за взривяване, изпитването може, ако е необходимо, да се извърши в облицована с бетон шахта, покрита отгоре с дървени греди. Детонацията може да причини изхвърляне на стоманени фрагменти с висока кинетична енергия. Поради това взривяването трябва да се извършва на подходящо разстояние от жилища или пътища.

4.3.4.5.2. Ако се използва заряд на възпламенител със седемточково инициране, трябва да се гарантира, че детонационните шнури са изпънати, както е дадено в бележката под черта на точка 4.3.1.1.4 по-горе, и са подредени, доколкото е възможно, хоризонтално.

4.3.4.5.3. Накрая се отстранява дървеният прът и се заменя с детонатора. Взривяването не се извършва, докато зоната за безопасност не е евакуирана и персоналетът за изпитването не се е прикрил.

4.3.4.5.4. Експлозивът се детонира.

4.3.4.6.1 Остава се достатъчно време димът (газообразни и понякога токсични разпадни продукти, като азотни оксиди) да се разреят. След това се събират оловните цилиндри и се измерва тяхната височина с измервателен пергел на Верние.

4.3.4.6.2. За всеки от маркираните оловни цилиндри се записва степента на сплескване, изразена като процент от първоначалната височина от 100 mm. Ако цилиндрите са сплескани косо, записват се най-високата и най-ниската точка и се изчислява средната стойност.

4.3.4.7. Може да се използва сонда за непрекъснато измерване на скоростта на детонация; сондата трябва да се вкара по дължината на оста на тръбата или по дължината на нейната странична страна.

4.3.4.8. За всяка проба трябва да се проведат по две детонационни изпитвания.

4.3.5. *Протокол от изпитване*

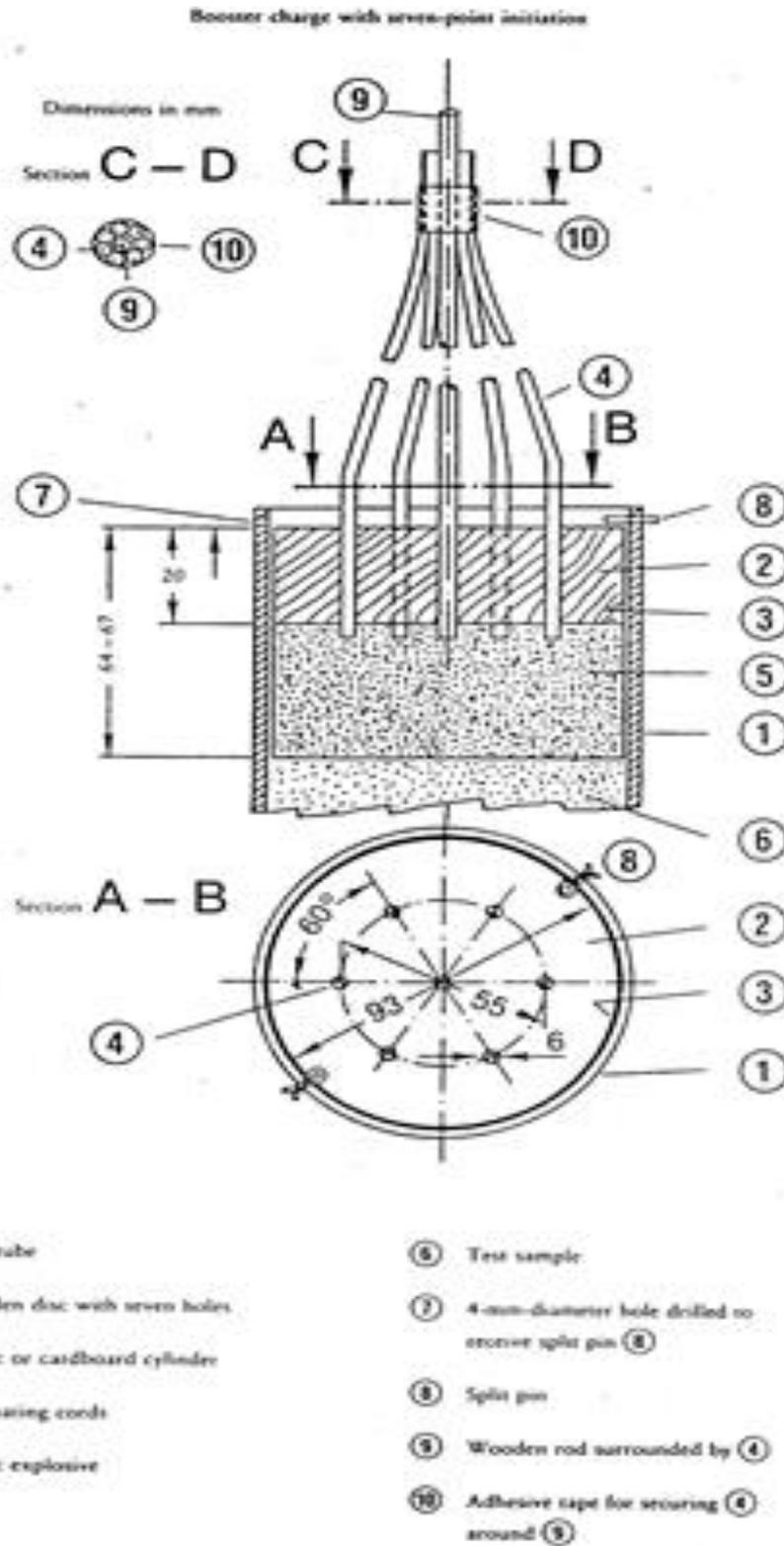
4.3.5. В протокола от изпитването за всяко детонационно изпитване трябва да бъдат дадени стойностите на следните параметри:

- действително измерените стойности за външния диаметър на стоманената тръба и за дебелината на стената,
- твърдостта на стоманената тръба по Бринел,
- температурите на тръбата и на пробата малко преди възпламеняването,
- плътност (kg/m^3) на пробата в стоманената тръба,
- височината на всеки оловен цилиндър след възпламеняването, като се отбелязва номерът на съответния цилиндър и
- използваният метод на инициране на заряда на възпламенителя.

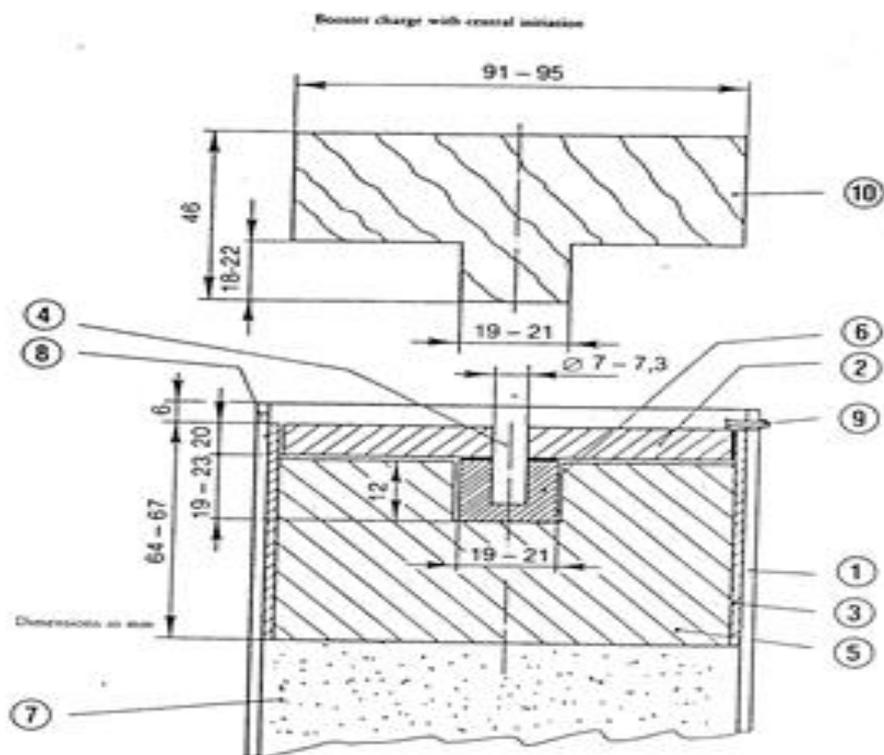
4.3.5.1. *Оценка на резултатите от изпитването*

4.3.5.1. Ако при всяко възпламеняване сплескването поне на един оловен цилиндър не надминава 5%, се приема, че от изпитването може да бъде направено заключение.

Фигура 2

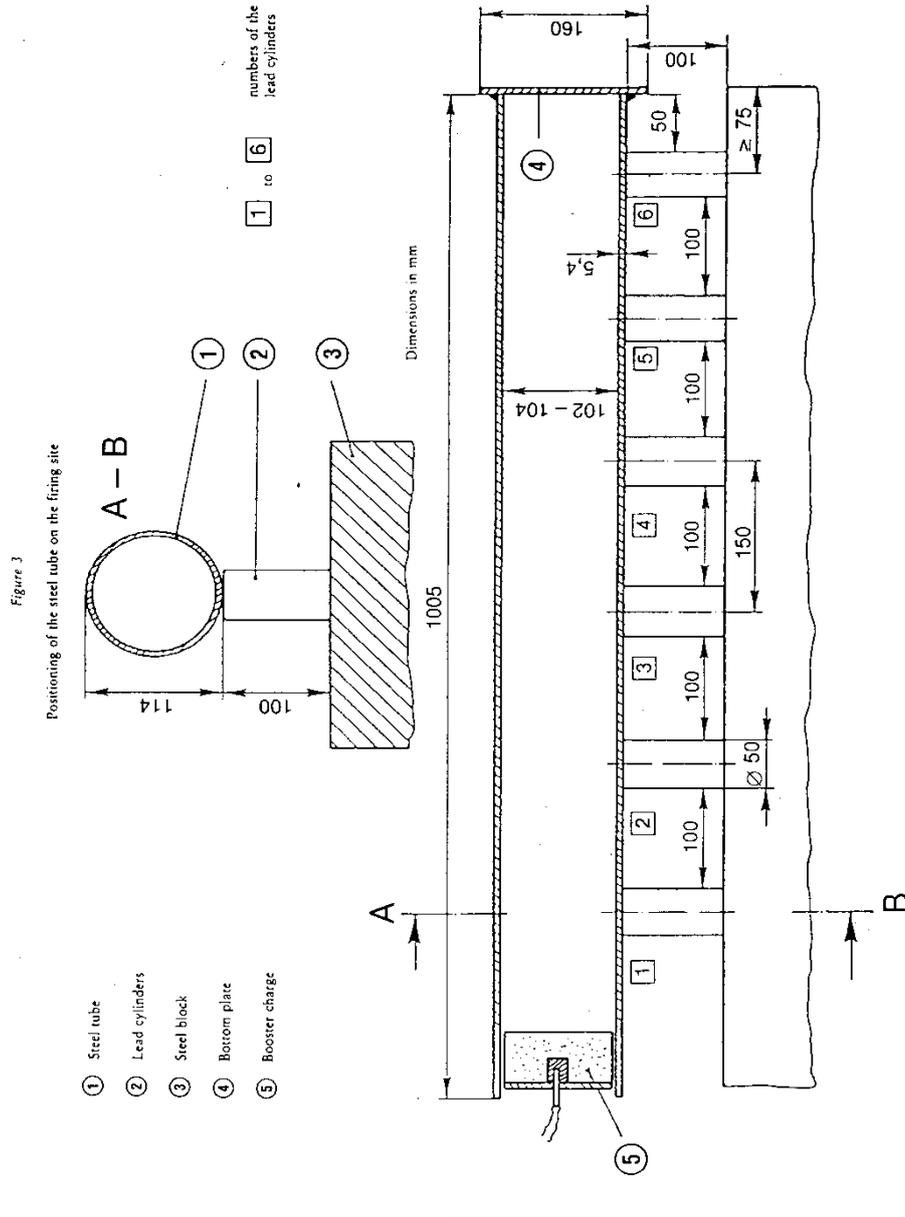

Фигура 3

① Seed tube	⑧ Compressed pellet
② Wooden die	⑦ Test sample
③ Plastic or cardboard cylinder	⑥ 4 mm diameter hole drilled to receive split pin ⑨
④ Wooden rod	⑨ Split pin
⑤ Plastic explosive	⑩ Wooden die for ⑤

Фигура 4

5. Маркировка за съответствие и декларация за съответствие с изискванията на ЕС

- 5.1. Производителят нанася маркировката „СЕ“ върху всеки отделен продукт за наторяване, които отговаря на приложимите изисквания на настоящия регламент.
- 5.2. Производителят съставя писмена декларация за съответствие с изискванията на ЕС за всяка партида продукти за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, и я съхранява заедно с техническата документация на разположение на националните органи в продължение на 10 години след пускането на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, на пазара. Декларацията за

съответствие с изискванията на ЕС идентифицира такъв продукт, маркиран с маркировката „СЕ“, за който е съставена.

6. Упълномощен представител

6. Задълженията на производителя по точка 5 по-горе могат да бъдат изпълнявани от негов упълномощен представител, от негово/нейно име и на негова/нейна отговорност, при условие че са посочени в пълномощието.

МОДУЛ Б: ИЗСЛЕДВАНЕ НА ТИПА НА ЕС

1. Изследване на типа на ЕС е частта от процедурата за оценяване на съответствието, при която нотифициран орган изследва техническия проект на продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, и проверява и удостоверява, че техническият проект на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, отговаря на изискванията на настоящия регламент.
2. Оценка на пригодността на техническия проект на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, може да се извърши чрез проучване на техническата документация и подкрепящите доказателства по точка 3.2 по-долу, придружено с изследване на образци, които са представителни за очакваното производство от един или повече основни компоненти на продукта (комбинация от тип на производството и тип на проекта).
- 3.1. Производителят подава заявлението за изследване на типа на ЕС само до един нотифициран орган по свой избор.
- 3.2. Заявлението включва:
 - а) името и адреса на производителя, а в случаите, когато заявлението е подадено от упълномощен представител, също така и неговото/нейното име и адрес;
 - б) писмена декларация, че същото заявление не е подавано до друг нотифициран орган,
 - в) техническата документация. Техническата документация позволява да се оцени съответствието на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, с приложимите изисквания на настоящия регламент и включва съответен анализ и оценка на риска (рисковете). В техническата документация се определят приложимите изисквания и обхватът дотолкова, доколкото е необходимо за нуждите на оценяването, проектирането, производството и употребата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“. Техническата документация съдържа, когато е приложимо, най-малкото следните елементи:
 - общо описание на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
 - идеен проект и производствени чертежи и схеми,
 - описания и обяснения, необходими за разбиране на тези чертежи и схеми и за употребата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
 - списък на хармонизираните стандарти, приложени изцяло или частично, данните за които са публикувани в *Официален вестник на*

Европейския съюз, и в случаите, когато тези хармонизирани стандарти не са били приложени — описания на решенията, приети за изпълнение на съществените изисквания за безопасност на настоящия регламент, включително списък на общите спецификации или други подходящи приложени технически спецификации. При частично приложени хармонизирани стандарти, техническата документация посочва частите, които са приложени,

- резултати от извършените проектни изчисления, проведените изследвания и др.,
 - протоколи от изпитвания, и
 - когато продуктът съдържа или се състои от странични животински продукти по смисъла на Регламент (ЕО) № 1069/2009, търговските документи или здравните сертификати, изисквани по посочения регламент, както и доказателство, че страничните животински продукти са достигнали крайната точка в производствената верига по смисъла на посочения регламент.
- г) представителните образци за предвижданото производство. Нотифицираният орган може да поиска допълнителни образци, ако са необходими за провеждането на програмата за изпитване,
- д) подкрепящите доказателства за пригодност на решението за техническия проект. Тези подкрепящи доказателства посочват всички използвани документи, по-специално в случаите, когато съответните хармонизирани стандарти не са били приложени изцяло. Когато е необходимо, подкрепящите доказателства включват резултатите от изпитванията, проведени в съответствие с други относими технически спецификации от съответната лаборатория на производителя или от друга извършваща изпитвания лаборатория от негово/нейно име и на негова/нейна отговорност.

4. Нотифицираният орган:

- а) По отношение на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“:
- (1) изследва техническата документация и подкрепящите доказателства, за да оцени пригодността на техническия проект на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“;
- б) по отношение на образеца/образците:
- (2) удостоверява, че образецът или образците са произведени в съответствие с техническата документация, и определя елементите, проектирани в съответствие с приложимите разпоредби на съответните хармонизирани стандарти и/или техническите спецификации, както и елементите, проектирани в съответствие с други относими технически спецификации;
 - (3) провежда подходящи изследвания и изпитвания или организира тяхното провеждане с цел да провери дали в случаите, когато производителят е избрал да приложи решенията от съответните хармонизирани стандарти и/или технически спецификации, същите са били приложени правилно;

- (4) провежда подходящи изследвания и изпитвания или организира тяхното провеждане с цел да провери дали в случаите, когато решенията от съответните хармонизирани стандарти и/или технически спецификации не са приложени, решенията, избрани от производителя, отговарят на съответните съществени изисквания на настоящия регламент;
 - (5) съгласува с производителя мястото, където ще се проведат изследванията и изпитванията.
5. Нотифицираният орган съставя доклад за оценката, в който описва действията, предприети съгласно точка 4, и получените резултати. Без да се засягат задълженията му по отношение на нотифициращите органи, нотифицираният орган разгласява изцяло или отчасти съдържанието на доклада само със съгласието на производителя
- 6.1. Когато типът отговаря на изискванията на настоящия регламент, приложими към съответния продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, нотифицираният орган издава на производителя сертификат за изследване на типа на ЕС. Сертификатът съдържа името и адреса на производителя, заключенията от изследването, условията (ако има такива) за неговата валидност и необходимите данни за идентифициране на одобрения тип. Сертификатът може да съдържа едно или повече приложения.
- 6.2. Сертификатът и приложенията към него съдържат цялата необходима информация, за да може съответствието на произведените продукти за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, да бъде оценено спрямо изследвания тип и да се позволи контролът по време на експлоатация.
- 6.3. Когато типът не отговаря на изискванията на настоящия регламент, нотифицираният орган отказва да издаде сертификат за изследване на типа на ЕС и съответно информира подателя на заявлението, като подробно мотивира отказа си.
- 7.1. Нотифицираният орган следи за евентуални промени в общоприетото ниво на технически познания, които промени показват, че одобреният тип може вече да не отговаря на изискванията на настоящия регламент, и преценява дали такива промени изискват по-нататъшни проучвания. Ако това е така, нотифицираният орган информира производителя.
- 7.2. Производителят информира нотифицирания орган, у когото се намира техническата документация, отнасяща се до сертификата за изследване на типа на ЕС, за всички промени на одобрения тип, които могат да повлияят на съответствието на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, със съществените изисквания на настоящия регламент или на условията за валидност на сертификата. Такива промени изискват допълнително одобрение под формата на допълнение към оригиналния сертификат за изследване на типа на ЕС.
- 8.1. Всеки нотифициран орган информира своя нотифициращ орган за сертификати за изследване на типа на ЕС и/или за допълнения към тях, които е издал или отнел, и периодично или при поискване предоставя на нотифициращите органи списък на сертификатите и/или допълненията към тях, които е отказал да издаде, спрял е действието им или по друг начин е ограничил.

- 8.2. Всеки нотифициран орган информира останалите нотифицирани органи за сертификатите за изследване на типа на ЕС и/или за допълнения към тях, чието издаване е отказал, отнел, спрял е действието им или по друг начин е ограничил, а при поискване — и за сертификатите и/или допълненията към тях, които е издал.
- 8.3. Комисията, държавите членки и останалите нотифицирани органи могат при поискване да получат копие от сертификатите за изследване на типа на ЕС и/или от допълненията към тях. При поискване Комисията и държавите членки могат да получат копие от техническата документация и резултатите от проведените от нотифицирания орган изследвания.
- 8.4. Нотифицираният орган съхранява копие от сертификата за изследване на типа на ЕС, неговите приложения и допълнения, както и техническото досие, включващо документацията, представена от производителя, до изтичане на валидността на сертификата.
9. Производителят съхранява на разположение на националните органи копие от сертификата за изследване на типа на ЕС, неговите приложения и допълнения заедно с техническата документация в продължение на 10 години след пускането на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, на пазара.
10. Упълномощеният представител на производителя може да подава заявлението по точка 3 и да изпълнява задълженията по точки 7 и 9, при условие че са посочени в пълномощието.

Модул В: СЪОТВЕТСТВИЕ С ТИПА ВЪЗ ОСНОВА НА ВЪТРЕШЕН ПРОИЗВОДСТВЕН КОНТРОЛ

1. Описание на модула

1. Съответствие с типа въз основа на вътрешен производствен контрол е частта от процедурата за оценяване на съответствието, чрез която производителят изпълнява задълженията си по точки 2 и 3 и осигурява и декларира, че съответните продукти за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, съответстват на типа, описан в сертификата за изследване на типа на ЕС, и отговарят на изискванията на настоящия регламент, приложими към тях.

2. Производство

2. Производителят взема всички необходими мерки производственият процес и неговото наблюдение да осигурят съответствието на произвежданите продукти за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, с одобрения тип, описан в сертификата за изследване на типа на ЕС, и с изискванията на настоящия регламент, приложими към тях.

3. Маркировка за съответствие и декларация за съответствие с изискванията на ЕС

- 3.1 Производителят нанася маркировката "СЕ" върху всеки отделен продукт за наторяване, който е в съответствие с типа, описан в сертификата за изследване на типа на ЕС, и който отговаря на изискванията на настоящия регламент.
- 3.2 Производителят съставя писмена декларация за съответствие с изискванията на ЕС за партида продукти за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, и я съхранява на разположение на националните органи в продължение на 10

години след пускането на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, на пазара. Декларацията за съответствие с изискванията на ЕС идентифицира партидата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, за която е съставена.

3.3. Копие от декларацията за съответствие с изискванията на ЕС се предоставя на съответните органи при поискване.

4. Упълномощен представител

4. Задълженията на производителя по точка 3 по-горе могат да бъдат изпълнявани от негов/неин упълномощен представител, от негово/нейно име и на негова/нейна отговорност, при условие че са посочени в пълномощието.

МОДУЛ Г1: ОСИГУРЯВАНЕ НА КАЧЕСТВОТО НА ПРОИЗВОДСТВОТО

1. Описание на модула

1. Вътрешният производствен контрол е процедурата за оценяване на съответствието, чрез която производителят на продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, изпълнява задълженията си, предвидени по точки 2, 4 и 7 по-долу и гарантира и декларира на своя отговорност, че съответните продукти за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, отговарят на изискванията на настоящия регламент, приложими към тях.

2. Техническа документация

2. Техническата документация се съставя от производителя на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“. Документацията позволява да се оцени съответствието на продукта с приложимите изисквания и включва съответния анализ и оценка на риска/рисковете. Техническата документация определя приложимите изисквания и обхваща — дотолкова, доколкото е необходимо за нуждите на оценяването — проектирането, производството и употребата на продукта. Техническата документация съдържа, когато е приложимо, най-малко следните елементи:

- а) общо описание на продукта,
- б) идеен проект и производствени чертежи и схеми, както и писмено описание и диаграма на производствения процес, в която са ясно обозначени всяка обработка, съд за съхранение и място.
- в) описания и обяснения, необходими за разбиране на тези чертежи и схеми и за употребата на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“,
- г) списък на хармонизираните стандарти, приложени изцяло или частично, данните за които са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз*, и в случаите, когато тези хармонизирани стандарти не са били приложени — описания на решенията, приети за изпълнение на съществените изисквания за безопасност на настоящия регламент, включително списък на общите спецификации или други подходящи приложени технически спецификации. при частично приложени хармонизирани стандарти, техническата документация посочва частите, които са приложени,

- д) резултати от извършените проектни изчисления, проведените изследвания и др.,
- е) протоколи от изпитвания, и
- ж) когато продуктът съдържа или се състои от странични животински продукти по смисъла на Регламент (ЕО) № 1069/2009, търговските документи или здравните сертификати, изисквани по посочения регламент, както и доказателство, че страничните животински продукти са достигнали крайната точка в производствената верига по смисъла на посочения регламент.

3. Наличност на техническата документация

- 3. Производителят съхранява техническата документация на разположение на съответните национални органи в продължение на най-малко 10 години след пускането на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, на пазара.

4. Производство

- 4. Производителят разработва и въвежда одобрена система по качеството за производството, контрола на крайния продукт и изпитването на съответните продукти, както е определено в точка 5, и подлежи на надзор, както е определено в точка 6.

5. Система по качеството

- 5.1. Производителят внедрява система по качеството, която осигурява съответствие на продуктите за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, с изискванията на настоящия регламент, приложими към тях.

- 4.1.1. Системата по качеството включва цели по качеството и организационната структура, с отговорностите и правомощията на ръководството по отношение на качеството на продукта.

- 5.1.1.1. По отношение на компоста, който спада към категорията съставни материали (КСМ) 3, и ферментационния продукт, който спада към КСМ 5, както е определено в приложение II, висшето ръководство на организацията на производителя:

- а) гарантира, че са налице достатъчно ресурси (персонал, инфраструктура, оборудване) за създаване и внедряване на системата по качество;
- б) назначава член на ръководството на организацията, който носи отговорност да:
 - гарантира установяването, апробирането, прилагането и поддържането на процесите по управление на качеството;
 - докладва на висшето ръководство на производителя за функционирането на управлението на качеството и за нуждите от подобрене;
 - гарантира насърчаването на информираността за нуждите на потребителите и за законовите изисквания в цялата организация на производителя, както и за информирането на персонала за значимостта и важността на изискванията за управлението на

качеството с оглед на изпълнение на законовите изисквания на настоящия регламент;

- гарантира, че всеки служител, чиито професионални отговорности имат отношение към качеството на продукта, е достатъчно обучен и инструктиран; и
 - гарантира воденето на записи за различните документи за управление на качеството, споменати в точка 5.1.4. по-долу;
- в) всяка година или по-често от предвиденото, ако това се налага от значителна промяна, която може да засегне качеството на продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, извършва вътрешен одит; и
- г) гарантира, че в организацията и извън нея са установени подходящи процеси на комуникация и че тя се осъществява с оглед на ефективността на управлението на качеството.

5.1.2. Системата по качеството трябва да се внедри с помощта на производствените дейности, техниките, процесите и системните дейности за контрол на качеството и за осигуряване на качеството.

5.1.2.1. По отношение на компоста, който спада към категорията съставни материали („КСМ“) 3, и ферментационния продукт, който спада към КСМ 5, както са определени в приложение II, системата трябва да осигури съответствие с критериите за процесите на компостиране и разграждане, посочени в настоящото приложение.

5.1.3. Системата за качество трябва да включва изследвания и изпитвания, които да се извършват преди, по време и след производството, като се спазва определена периодичност.

5.1.3.1. По отношение на компост, спадащ към **КСМ 3** и ферментационния продукт, спадащ към КСМ 5, както са определени в приложение II, изследванията и изпитванията трябва да включват следните елементи:

- а) за всяка партида входящи материали трябва да се записват следните данни:
- (6) дата на доставка;
 - (7) тегло на доставеното количество (или оценка въз основа на обема и плътността);
 - (8) данни за идентификация на доставчика на входящия материал;
 - (9) тип на входящия материал;
 - (10) данни за идентификация на всяка партида и място на доставка в производственото съоръжение. за целите на управлението на качеството трябва да се присвои уникален идентификационен код, валиден през целия процес на производство; и
 - (11) в случай на отказ, причините за отхвърлянето на партидата и къде е била изпратена.
- б) Необходимо е квалифициран персонал да извършва визуална проверка на всяка пратка от входящия материал и да проверява съвместимостта със спецификациите за входящи материали за КСМ 3 и 5 в приложение II.

- в) Производителят трябва да откаже всяка пратка входящ материал, за който при визуалната проверка е възникнало каквото и да било подозрение за
- наличието на опасни вещества или на такива, които застрашават процеса на компостиране или разграждане или качеството на крайния продукт за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, или за
 - несъвместимост със спецификациите на КСМ 3 или КСМ 5 в приложение II, по-специално чрез наличието на пластмаси, водещо до надвишаване на граничната стойност за макроскопични примеси.
- г) Персоналът трябва да е обучен
- по отношение на потенциално опасните качества на входящите материали и на
 - характеристиките, които правят възможно да се разпознаят опасните свойства и наличието на пластмаси.
- д) От изходящите материали трябва да се вземат проби, за да се удостовери, дали те съответстват на спецификациите на съставните материали за компост и ферментационен продукт, посочени в КСМ 3 и КСМ 5 в приложение II, и че свойствата на изходящия материал не застрашават съответствието на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, с относимите изисквания в приложение I.
- е) Вземането на проби от изходящите материали трябва да се извършва най-малко със следната периодичност:

Годишно количество на входящите материали (в тонове)	Проби / година
≤ 3000	1
3001 – 10000	2
10001 – 20000	3
20001 – 40000	4
40001 – 60000	5
60001 – 80000	6
80001 – 100000	7
100001 – 120000	8
120001 – 140000	9
140001 – 160000	10
160001 – 180000	11
> 180000	12

ж) Ако някоя изпитвана проба от изходящ материал не отговаря на една или повече от приложимите гранични стойности, посочени в съответните раздели на приложения I и II към настоящия регламент, лицето, отговорно за управлението на качеството, посочено в точка 5.1.1.1, буква б) по-горе трябва:

(12) ясно да обозначи несъответстващите продукти и мястото на съхраняването им,

(13) да анализира причините за несъответствието и да вземе всички необходими мерки да предотврати повторението му,

(14) да записва в записите относно качеството, посочени в точка 5.1.4, дали е извършена преработка, или продуктът е бил унищожен.

5.1.4. Производителят поддържа записи относно качеството, например доклади от проверки, данни от изпитвания, данни от калибриране, доклади за квалификацията на съответния персонал и др.

5.1.4.1. По отношение на компоста, който спада към категорията съставни материали („КСМ“) 3, и ферментационният продукт, която спада към КСМ 5, както са определени в приложение II, записите относно качеството трябва да показват ефективен контрол на входящия материал, производството, съхранението, както и съответствието на входящите и изходящите материали с относимите изисквания на настоящия регламент. Всеки документ трябва да бъде годен за четене и достъпен на съответното му място (места) на употреба, като всяка остаряла версия трябва да бъде бързо отстранена от мястото, в което се употребява, или най-малкото да бъде обозначен като остарял. Документацията относно управлението на качеството трябва да съдържа най-малко следната информация:

а) заглавие,

б) номер на версията,

в) дата на издаване,

г) името на издалото я лице,

д) записи за ефективния контрол на входящите материали,

е) записи за ефективния контрол на процеса на производство,

ж) записи за ефективния контрол на изходящите материали,

з) записи за случаите на несъответствие,

и) доклади за всички злополуки и инциденти, които се случват в производственото съоръжение, техните известни или предполагаеми причини и предприетите действия,

й) записи за жалби, изразени от трети страни, и какви действия са предприети във връзка с тях,

к) запис за датата, типа и темата на обучението, което са посещавали лицата, отговорни за качеството на продукта,

л) резултати от вътрешния одит и предприети действия, и

м) резултати от външен одит и предприети действия.

5.1.5. Постигането на изискваното качество на продукта и ефективното функциониране на системата по качеството трябва да бъдат обект на наблюдение.

5.1.5.1. По отношение на компоста, който спада към категорията съставни материали („КСМ“) 3, и ферментационния продукт, който спада към КСМ 5, както са определени в приложение II, производителят трябва да утвърди годишна програма за вътрешен одит, имаща за цел проверка на съответствието на системата по качество, която има следните компоненти:

- (1) трябва да бъде установена и документирана процедура за определяне на отговорностите и изискванията за планиране и извършване на вътрешните одити, установяване на записи и докладване на резултати. Трябва да се изготви доклад, в който се определят несъответствията със схемата за качество и да се докладват всички коригиращи мерки. Записите от вътрешния одит трябва да се приложат към документацията за управлението на качеството.
- (2) Трябва да се даде приоритет на несъответствията, установени от външните одити.
- (3) Одиторите не трябва да одтират собствената си работа.
- (4) Ръководителите, отговорни за одитираната област трябва да гарантират, че се предприемат коригиращи действия без ненужно забавяне.
- (5) Вътрешен одит, който е предприет в рамките на друга система за управление на качеството, може да бъде взет предвид при условие, че бъде допълнен от одит на изискванията в другата система по качеството.

5.2. Производителят подава заявление за оценяване на неговата/нейната система по качеството по отношение на съответните продукти до акредитиран нотифициран орган по негов/неин избор. Заявлението включва:

- името и адреса на производителя, а в случаите, когато заявлението е подадено от упълномощен представител, също така и неговото/нейното име и адрес;
- писмена декларация, че същото заявление не е подавано до друг нотифициран орган,
- цялата относима информация за предвижданата категория продукт;
- документацията относно системата по качеството;
- техническа документация за всички елементи на системата по качеството, посочени в точка 5.1 и нейните подточки.

5.3. Всички елементи, изисквания и предписания, приети от производителя, трябва да се документират редовно и системно под формата на писмени политики, процедури и инструкции. Документацията на системата по качеството позволява еднозначно тълкуване на програмите по качеството, плановете, наръчниците и записите. Тя по специално съдържа подходящо описание на всички елементи на системата по качеството, споменати по-горе в точка 5.1 и нейните подточки.

5.4.1. Нотифицираният орган оценява системата за качество, за да определи дали отговаря на изискванията, посочени в точка 5.1 и нейните подточки.

- 5.4.2. По отношение на елементите на системата по качеството, които отговарят на съответните спецификации на съответния хармонизиран стандарт, нотифицираният орган приема, че е налице съответствие с посочените по-горе изисквания.
- 5.4.3. В допълнение към опита в системи за управление на качеството екипът одитори трябва да разполага най-малко с един член с опит в оценяването на съответната продуктова област и технология на продукта, както и познания за приложимите изисквания на настоящия регламент. Одитът включва посещение в помещенията на производителя за извършване на оценка. Екипът одитори преглежда техническата документация по точка 2, за да установи способността на производителя да определи приложимите изисквания на настоящия регламент и да извърши необходимите изследвания, с цел да осигури съответствието на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, с тези изисквания.
- 5.4.4. Решението се съобщава на производителя. Съобщението включва заключенията от одита и мотивирано решение относно извършеното оценяване.
- 5.5. Производителят се задължава да изпълни задълженията, произтичащи от одобрената система по качеството, както и да поддържа тази система в състояние на пригодност и ефикасно функциониране.
- 5.6.1. Производителят редовно информира нотифицирания орган, одобрил системата по качеството, за всякакви планирани изменения в нея.
- 5.6.2. Нотифицираният орган оценява предложените изменения и решава дали изменената система по качеството ще продължи да отговаря на изискванията по точка 5.2 или се налага ново оценяване.
- 5.6.3. Той съобщава своето решение на производителя. Съобщението включва заключенията от извършеното изследване и мотивирано решение относно извършеното оценяване.

6. Надзор от страна на нотифицирания орган

- 6.1 Целта на надзора е да се гарантира, че производителят изпълнява правилно задълженията, произтичащи от одобрената система по качеството.
- 6.2. За целите на оценяването производителят предоставя на нотифицирания орган достъп до местата на производство, проверка, изпитване и съхраняване и му предоставя цялата необходима информация, по-специално:
- документацията на системата по качеството,
 - техническата документация, посочена в точка 2.
 - записите по качеството, като доклади от проверки, данни от изпитвания, данни от калибриране и доклади за квалификацията на съответния персонал.
- 6.3.1 Нотифицираният орган извършва периодични одити, за да се увери, че производителят поддържа и прилага системата по качеството, и представя на производителя доклад от одита.
- 6.3.2 По отношение на компоста, който спада към категорията съставни материали („КСМ“) 3, и ферментационния продукт, който спада към КСМ 5, както са

определени в приложение II, нотифицираният орган при всеки одит трябва да взема проби от изходящия материал и да ги анализира, като одитите трябва да се провеждат със следната периодичност:

- а) през първата година на надзор от страна на нотифицирания орган на съответното съоръжение: периодичността трябва да е същата като тази на вземането на проби, посочена в таблицата, включена в точка 5.1.3.1, буква е); и
- б) по време на следващите години на надзор: периодичността трябва да е половината от тази на вземането на проби, посочена в таблицата, включена в точка 5.1.3.1, буква е);

6.4 Освен това нотифицираният орган може да прави и внезапни посещения при производителя. По време на такива посещения нотифицираният орган може, ако е необходимо, да провежда или да организира провеждането на изпитвания на продуктите с цел да установи дали системата по качеството функционира правилно. Нотифицираният орган предоставя на производителя доклад от посещението, а ако са били проведени изпитвания — и протоколи от изпитванията.

7. Маркировка за съответствие и декларация за съответствие с изискванията на ЕС

7.1. Производителят нанася маркировката „СЕ“, и на отговорността на нотифицирания орган, посочен в точка 5.2, идентификационния му номер, върху всеки отделен продукт, който отговаря на приложимите изисквания на настоящия регламент.

7.2.1 Производителят съставя писмена декларация за съответствие с изискванията на ЕС за всяка партида продукти за наторяване, маркирани с маркировката „СЕ“, и я съхранява на разположение на националните органи в продължение на 10 години след пускането на продукта за наторяване, маркиран с маркировката „СЕ“, на пазара. Декларацията за съответствие с изискванията на ЕС трябва да идентифицира партидата на продукта, за която е съставена.

7.2.2 Копие от декларацията за съответствие с изискванията на ЕС се предоставя на съответните органи при поискване.

8. Достъпност на документацията на системата по качеството

8. Производителят съхранява на разположение на националните органи в продължение на най-малко 10 години след пускането на продукта на пазара:

- техническата документация, посочена в точка 5.3.
- одобрените изменения по точка 5.6 и нейните подточки,
- решенията и докладите на нотифицирания орган по точки 5.6.1—5.6.3, 6.3 и 6.4.

9. Задължение на нотифицираните органи да предоставят информация

9.1. Всеки нотифициран орган информира своите нотифициращи органи за издадените или оттеглени одобрения на системи по качеството и периодично или при поискване им предоставя списък с одобрения на системи по качеството, които е отказал, спрял е действието им или по друг начин е ограничил.

9.2. Всеки нотифициран орган информира останалите нотифицирани органи за одобрения на системи по качеството, които е отказал, спрял е действието им или е оттеглил, и при поискване, за издадените одобрения на системи по качеството.

10. Упълномощен представител

Задълженията на производителя по точка 3, точка 5.2, 5.6.1—5.6.3, точка 7 и точка 8 по-горе могат да бъдат изпълнявани от негов/нейн упълномощен представител, от негово/нейно име и на негова/нейна отговорност, при условие че са посочени в пълномощието.

ПРИЛОЖЕНИЕ V
ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ С ИЗИСКВАНИЯТА НА ЕС (№ XXX)¹⁹

1. Маркиран с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване (продукт-, партида-, тип- или сериен номер):
2. Име и адрес на производителя и, ако е приложимо, на неговия упълномощен представител:
3. Настоящата декларация за съответствие с изискванията на ЕС е издадена на отговорността на производителя.
4. Предмет на декларацията (идентификация на продукта, позволяваща проследяването му): той може, когато е необходимо за идентификацията на маркирания с маркировката „СЕ“ продукт за наторяване, да съдържа изображение):
5. Предметът на декларацията, описан по-горе, отговаря на съответното законодателство на Съюза за хармонизация:
6. Позоваване на използваните относими хармонизирани стандарти или позоваване на други технически спецификации, по отношение на които се декларира съответствие:
7. Когато е приложимо, нотифицираният орган... (наименование, номер)... извърши ... (описание на извършеното) ... и издаде сертификата:
8. Допълнителна информация:

Подписано за и от името на:

(място и дата на издаване)

(име, длъжност) (подпис):

¹⁹ По избор производителят може да номерира декларацията за съответствие с изискванията на ЕС.